

Dziennik Urzędowy

L 130

Unii Europejskiej

Wydanie polskie

Legislacja

Tom 54

17 maja 2011

Spis treści

II Akty o charakterze nieustawodawczym

DECYZJE

2011/278/UE:

- ★ **Decyzja Komisji z dnia 27 kwietnia 2011 r. w sprawie ustanowienia przejściowych zasad dotyczących zharmonizowanego przydziału bezpłatnych uprawnień do emisji w całej Unii na mocy art. 10a dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (notyfikowana jako dokument nr C(2011) 2772)** 1

Cena: 3 EUR

PL

Akty, których tytuły wydrukowano zwykłą czcionką, odnoszą się do bieżącego zarządzania sprawami rolnictwa i generalnie zachowują ważność przez określony czas.

Tytuły wszystkich innych aktów poprzedza gwiazdka, a drukuje się je czcionką pogrubioną.

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

DECYZJE

DECYZJA KOMISJI

z dnia 27 kwietnia 2011 r.

w sprawie ustanowienia przejściowych zasad dotyczących zharmonizowanego przydziału bezpłatnych uprawnień do emisji w całej Unii na mocy art. 10a dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady

(notyfikowana jako dokument nr C(2011) 2772)

(2011/278/UE)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 października 2003 r. ustanawiającą system handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie oraz zmieniającą dyrektywę Rady 96/61/WE⁽¹⁾, w szczególności jej art. 10a,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Artykuł 10a dyrektywy zawiera wymóg, by w pełni zharmonizowane wspólnotowe przepisy wykonawcze określały w stopniu, w jakim jest to możliwe, wskaźniki *ex ante* tak, aby zapewnić przydział bezpłatnych uprawnień w sposób, który dostarcza zachęt do redukcji emisji gazów cieplarnianych oraz do stosowania energooszczędnych technologii, uwzględniając najbardziej wydajne technologie, substytuty, alternatywne procesy produkcyjne, kogenerację o wysokiej sprawności, skuteczne odzyskiwanie energii z gazów odlotowych, wykorzystanie biomasy oraz wychwytywanie i składowanie CO₂, jeśli takie instalacje są dostępne, oraz w sposób, który nie dostarcza zachęt do zwiększenia emisji. Przydziały muszą zostać ustalone przed okresem rozliczeniowym, tak aby umożliwić odpowiednie funkcjonowanie rynku.
- (2) Punktem wyjścia podczas określania zasad dotyczących ustanawiania wskaźników *ex ante* w poszczególnych sektorach lub podsektorach powinny być średnie parametry 10 % najbardziej wydajnych instalacji w danym sektorze lub podsektorze w Unii Europejskiej w latach

2007–2008. Wskaźniki powinny być obliczane raczej dla produktów niż dla czynników produkcji, aby w jak największym stopniu zredukować emisje gazów cieplarnianych i zwiększyć oszczędności wynikające z poprawy efektywności energetycznej w każdym z procesów produkcyjnych danego sektora i podsektora.

- (3) W celu określenia przedmiotowych wskaźników Komisja skonsultowała się z odpowiednimi zainteresowanymi stronami, w tym z zainteresowanymi sektorami i podsektorami. Informacje niezbędne do określenia wskaźników oraz danych pochodzących z instalacji dotyczących produkcji, emisji i zużycia energii były zbierane od lutego 2009 r. od stowarzyszeń branżowych, państw członkowskich, ze źródeł dostępnych publicznie i na rynku oraz poprzez ankietę wysłaną do instalacji z prośbą o uczestnictwo.
- (4) W zakresie, w jakim jest to możliwe, Komisja opracowała wskaźniki emisyjności dla produktów oraz półproduktów będących przedmiotem obrotu handlowego pomiędzy instalacjami, wytworzonych jako skutek działań wymienionych w załączniku I do dyrektywy 2003/87/WE. Zasadniczo należy zdefiniować jeden wskaźnik dla każdego produktu. Jeśli jeden produkt jest bezpośrednim substytutem innego produktu, obydwa powinny być objęte tym samym wskaźnikiem emisyjności oraz związaną z nim definicją produktu.
- (5) Komisja uznała, że ustalenie wskaźnika emisyjności dla określonego produktu jest możliwe, gdy przy uwzględnieniu złożoności procesów produkcyjnych dostępne są definicje i klasyfikacje produktów umożliwiające weryfikację danych produkcyjnych oraz jednolite zastosowanie wskaźnika emisyjności dla produktów w całej Unii Europejskiej na potrzeby przydziału uprawnień do emisji. Nie dokonano jakiegokolwiek rozróżnienia na podstawie lokalizacji geograficznej lub stosowanych technologii, surowców lub paliw, aby nie zakłócić przewagi komparatywnej w odniesieniu do niskoemisyjności w całej gospodarce Unii Europejskiej oraz wzmocnić harmonizację przejściowego przydziału bezpłatnych uprawnień do emisji.

⁽¹⁾ Dz.U. L 275 z 25.10.2003, s. 32.

- (6) Wartości wskaźników emisyjności powinny obejmować wszystkie emisje bezpośrednie związane z produkcją, w tym emisje związane z produkcją mierzalnego ciepła wykorzystywanego do produkcji, bez względu na to, czy to mierzalne ciepło zostało wyprodukowane na miejscu, czy też przez inną instalację. Przy określaniu wartości wskaźników emisyjności odjęto emisje związane z produkcją energii elektrycznej oraz z eksportem mierzalnego ciepła, w tym emisje, których uniknięto dzięki alternatywnej produkcji ciepła lub energii elektrycznej w przypadku procesów egzotermicznych lub produkcji energii elektrycznej bez emisji bezpośrednich. Jeżeli odjęcie emisji związanych z eksportem mierzalnego ciepła nie było możliwe, takie ciepło nie powinno kwalifikować się do przydziału bezpłatnych uprawnień do emisji gazów cieplarnianych.
- (7) W celu zagwarantowania, że wskaźniki emisyjności prowadzą do redukcji emisji gazów cieplarnianych – uwzględniając fakt, że w odniesieniu do niektórych procesów produkcyjnych, w których emisje bezpośrednie kwalifikujące się do przydziału bezpłatnych emisji i emisje pośrednie z produkcji energii elektrycznej niekwalifikujące się do przydziału bezpłatnych uprawnień w oparciu o dyrektywę 2003/87/WE są do pewnego stopnia wymienne – całkowite emisje, w tym również emisje pośrednie związane z produkcją energii elektrycznej, zostały uwzględnione przy określaniu wartości wskaźników emisyjności, aby zapewnić równe szanse instalacjom paliwowym i elektrochłonnym. Na potrzeby przydziału uprawnień do emisji na podstawie danych wskaźników emisyjności należy uwzględnić jedynie udział emisji bezpośrednich w całości emisji w celu uniknięcia sytuacji, w których bezpłatne emisje przydzielane są w odniesieniu do emisji związanych z energią elektryczną.
- (8) Dla określenia wartości wskaźników emisyjności Komisja jako punkt wyjścia wykorzystwała średnią arytmetyczną poziomów emisji gazów cieplarnianych z 10 % tych najbardziej wydajnych pod względem emisji gazów cieplarnianych w 2007 i 2008 r. instalacji, dla których zgromadzono dane. Dodatkowo, zgodnie z art. 10a ust. 1 dyrektywy 2003/87/WE Komisja dokonała analizy w odniesieniu do wszystkich sektorów, dla których wskaźniki emisyjności dla produktów zostały podane w załączniku I, na podstawie dodatkowych informacji otrzymanych z kilku źródeł oraz w oparciu o szczegółowe badania analizujące najbardziej wydajne technologie i potencjał zmniejszenia emisji na poziomie europejskim i międzynarodowym. Analiza ta dotyczyła kwestii, czy powyższe punkty wyjścia w odpowiedni sposób odzwierciedlają najbardziej wydajne technologie, substytuty, alternatywne procesy produkcyjne, wysokosprawną kogenerację, skuteczne odzyskiwanie energii gazów odlotowych, wykorzystanie biomasy oraz wychwytywanie i składowanie dwutlenku węgla, jeśli takie instalacje są dostępne. Dane wykorzystywane do określenia wartości wskaźników emisyjności zgromadzono ze znacznej liczby źródeł, tak aby objąć nimi jak największą liczbę instalacji wytwarzających produkt opatrzone wskaźnikiem w latach 2007 i 2008. Po pierwsze, dane dotyczące poziomów emisji gazów cieplarnianych w instalacjach ETS wytwarzających produkty opatrzone wskaźnikiem zostały zgromadzone w oparciu o zdefiniowane zasady, tzw. „wytyczne sektorowe”, przez odpowiednie europejskie stowarzyszenia branżowe lub w ich imieniu. Jako odniesienie do tych wytycznych sektorowych Komisja przedstawiła wytyczne na temat jakości i kryteriów weryfikacji w odniesieniu do danych wskaźnikowych dla UE-ETS. Po drugie, w celu uzupełnienia danych zgromadzonych przez europejskie stowarzyszenia branżowe konsultanci działający w imieniu Komisji Europejskiej zgromadzili dane od instalacji nieobjętych danymi sektorowymi; dodatkowo, dane i analizy zostały również dostarczone przez właściwe organy państw członkowskich.
- (9) Aby zagwarantować, że wartości wskaźników emisyjności oparte są na prawidłowych i zgodnych danych, Komisja wspierana przez konsultantów przeprowadziła szczegółową weryfikację zgodności wytycznych sektorowych oraz kontrolę wiarygodności wartości punktów wyjścia wyprowadzonych z danych. Jak wskazano w wytycznych dotyczących jakości i weryfikacji, dane zostały zweryfikowane w niezbędnym zakresie przez niezależnych weryfikatorów.
- (10) W przypadkach, w których w jednej instalacji wytwarza się szereg produktów, a przypisanie emisji do indywidualnych produktów nie zostało uznane za wykonalne, gromadzeniem danych oraz określeniem wskaźników emisyjności objęto wyłącznie instalacje wytwarzające pojedyncze produkty. Ma to odniesienie do wskaźników emisyjności dla produktów w odniesieniu do wapna, dolomitu kalcynowanego, butli i słoików ze szkła barwnego, cegieł licówek, kostki brukowej, proszku uzyskanego metodą suszenia rozpryskowego, wysokogatunkowego papieru niepowlekanego, bibułki higienicznej, „testlinera” i flutingu (papieru na warstwę pofalowaną) oraz tektury niepowlekannej i tektury powlekannej. Aby zwiększyć znaczenie oraz zweryfikować wiarygodność wyników, wartości dotyczące średniej emisji z 10 % najbardziej wydajnych instalacji zostały porównane z danymi z literatury na temat najbardziej wydajnych technologii.
- (11) W przypadku braku danych lub gdy dane zgromadzone zgodnie z metodą ustalania wskaźników emisyjności nie są dostępne, do wyprowadzania wartości wskaźników emisyjności wykorzystuje się informacje na temat bieżących poziomów emisji i zużycia oraz najbardziej wydajnych technologii, pozyskane głównie z dokumentów referencyjnych dotyczących najlepszych dostępnych technik (BREF) sporządzonych zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/1/WE z dnia 15 stycznia 2008 r. dotyczącą zintegrowanego zapobiegania zanieczyszczeniom i ich kontroli⁽¹⁾. W szczególności ze względu na brak danych na temat spalania gazów odlotowych, eksportu ciepła oraz produkcji energii elektrycznej, wartości wskaźników emisyjności dla produktów w odniesieniu do koksu i ciekłego metalu zostały wyprowadzone z obliczeń emisji bezpośrednich i pośrednich na podstawie informacji na temat odpowiednich przepływów energii podanych w odpowiednich BREF oraz domyślnych wskaźników emisji określonych w decyzji Komisji 2007/589/WE z dnia 18 lipca 2007 r. ustanawiającej wytyczne dotyczące monitorowania i sprawozdawczości w zakresie emisji gazów cieplarnianych zgodnie z dyrektywą 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady⁽²⁾. W przypadku wskaźnika dotyczącego

(1) Dz.U. L 24 z 29.1.2008, s. 8.

(2) Dz.U. L 229 z 31.8.2007, s. 1.

- produktu dla spieku dane zostały również skorygowane na podstawie odpowiednich przepływów energii podanych w odpowiednim BREF, z uwzględnieniem spalania gazów odlotowych w sektorze.
- (12) W przypadku gdy określenie wskaźnika emisyjności dla produktów nie było możliwe, ale występuje emisja gazów cieplarnianych kwalifikująca się do przydziału bezpłatnych uprawnień do emisji, uprawnienia te powinny być przydzielane w oparciu o ogólne metody rezerwowe. Utworzono hierarchię trzech metod rezerwowych w celu jak największego zredukowania emisji oraz zwiększenia oszczędności energii elektrycznej przynajmniej w części przedmiotowych procesów produkcji. Wskaźnik emisyjności oparty na cieple ma zastosowanie do procesów zużywających ciepło, w których używany jest nośnik mierzalnego ciepła. Wskaźnik emisyjności oparty na paliwie ma zastosowanie przy użyciu niemierzalnego ciepła. Wartości wskaźników emisyjności oparte na cieple i paliwie zostały wyliczone w oparciu o zasady przejrzystości i prostoty, przy wykorzystaniu referencyjnej wydajności szeroko dostępnego paliwa, które można uznać za drugie w kolejności pod względem emisji gazów cieplarnianych, z uwzględnieniem technologii efektywnych energetycznie. W przypadku emisji procesowych uprawnienia do emisji powinny być przydzielane w oparciu o historyczne poziomy emisji. Celem zagwarantowania, że przydział bezpłatnych uprawnień do emisji w odniesieniu do powyższych emisji stanowi wystarczającą zachętę do redukcji emisji gazów cieplarnianych, oraz celem uniknięcia jakichkolwiek różnic w traktowaniu emisji procesowych przydzielanych na podstawie historycznych poziomów emisji oraz emisji w granicach systemowych wskaźnika emisyjności dla produktów, historyczny poziom emisji każdej instalacji należy pomnożyć przez mnożnik równy 0,9700, co pozwoli określić liczbę bezpłatnych uprawnień do emisji.
- (13) Od 2013 r. wszystkie bezpłatne uprawnienia do emisji na mocy art. 10a dyrektywy 2003/87/WE należy wyznaczać zgodnie z tymi zasadami. Aby możliwa była realizacja systemu przejściowego przewidzianego w art. 10a ust. 11 dyrektywy 2003/87/WE, zgodnie z którym przydział bezpłatnych uprawnień do emisji powinien być zmniejszany z poziomu 80 % liczby odpowiadającej uprawnieniom przydzielonym w 2013 r. do poziomu 30 % tej liczby w 2020 r., celem osiągnięcia całkowitej likwidacji przydziałów bezpłatnych uprawnień do emisji w roku 2027, należy zastosować współczynniki określone w załączniku VI. Powyższe współczynniki nie mają zastosowania, jeżeli sektor lub podsektor został umieszczony w wykazie ustalonym na mocy decyzji Komisji 2010/2/UE z dnia 24 grudnia 2009 r. ustalającej, zgodnie z dyrektywą 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady, wykaz sektorów i podsektorów uważanych za narażone na znaczące ryzyko ucieczki emisji⁽¹⁾. Przydziały na mocy tej decyzji będą uwzględniane przy ustalaniu przyszłych wykazów sektorów lub podsektorów uznanych za narażone na znaczące ryzyko ucieczki emisji.
- (14) Aby ułatwić gromadzenie danych od prowadzących instalacje oraz obliczanie uprawnień do emisji, które mają być przydzielane przez państwa członkowskie, w razie potrzeby każdą instalację należy podzielić na podinstalacje. Państwa członkowskie powinny dołożyć starań, aby emisje były prawidłowo przypisywane do odpowiednich podinstalacji i aby nie dochodziło do jakiegokolwiek pokrywania się w odniesieniu do podinstalacji.
- (15) Państwa członkowskie powinny dołożyć wszelkich starań, by dane pozyskane od prowadzących instalacje i wykorzystywane na potrzeby przydziału emisji były pełne, spójne i prezentowały najwyższy możliwy do osiągnięcia poziom dokładności. Dane te powinny zostać zweryfikowane przez niezależnego weryfikatora celem zagwarantowania, że przydział bezpłatnych uprawnień do emisji jest oparty na solidnych i wiarygodnych danych. Niniejsza decyzja powinna określić szczegółowe wymogi minimalne dotyczące gromadzenia i weryfikacji danych, aby ułatwić zharmonizowane i spójne zastosowanie reguł przydziału uprawnień.
- (16) Podstawą do wyliczenia liczby bezpłatnych uprawnień, które mają zostać przydzielone instalacjom dotychczas działającym, powinny być dane historyczne. Aby zagwarantować, że okres odniesienia jest maksymalnie reprezentatywny dla cykli przemysłowych, obejmuje odpowiedni okres, w którym dostępne są dane dobrej jakości, oraz redukuje wpływ takich szczególnych okoliczności, jak czasowe zamknięcie instalacji, historyczne poziomy działalności oparte na medianie produkcji w okresie od dnia 1 stycznia 2005 r. do dnia 31 grudnia 2008 r., lub na medianie produkcji w okresie od dnia 1 stycznia 2009 r. do dnia 31 grudnia 2010 r., jeśli ta ostatnia wartość jest wyższa. Należy również uwzględnić wszelkie znaczące zmiany zdolności produkcyjnych, które miały miejsce w odpowiednim okresie. W przypadku nowych instalacji poziomy działalności należy określić w oparciu o standardowe wykorzystanie zdolności produkcyjnych oparte na informacjach dotyczących danego sektora lub w oparciu o charakterystyczne dla danej instalacji wykorzystanie zdolności produkcyjnych.
- (17) Informacje gromadzone przez państwa członkowskie powinny ułatwić stosowanie niniejszej decyzji przez właściwe organy oraz przez Komisję.
- (18) Aby uniknąć jakiegokolwiek zakłócenia konkurencji oraz zapewnić prawidłowe funkcjonowanie rynku uprawnień do emisji dwutlenku węgla, państwa członkowskie powinny dołożyć starań, by przy określaniu przydziału dla poszczególnych instalacji nie dochodziło do podwójnego naliczania i podwójnego przydzielania uprawnień. W tym kontekście państwa członkowskie powinny zwrócić szczególną uwagę na przypadki, w których produkt objęty wskaźnikiem jest wytwarzany w więcej niż jednej instalacji, w których więcej niż jeden produkt objęty wskaźnikiem jest wytwarzany w tej samej instalacji oraz w których produkty pośrednie są wymieniane ponad granicami instalacji.

(¹) Dz.U. L 1 z 5.1.2010, s. 10.

- (19) Aby zapewnić, że z upływem czasu poprzez system handlu emisjami zostanie osiągnięta redukcja emisji gazów cieplarnianych, w dyrektywie 2003/87/WE przewidziano liniowe zmniejszanie się liczby uprawnień w całej Unii. Ponieważ ta zmniejszająca się liczba uprawnień w całej Unii jest brana pod uwagę przy ustalaniu maksymalnej rocznej liczby uprawnień zgodnie z art. 10a ust. 5 dyrektywy 2003/87/WE, wszystkie bezpłatne uprawnienia do emisji gazów cieplarnianych przydzielane na podstawie niniejszej decyzji instalacjom nieobjętym tą maksymalną roczną liczbą uprawnień, o których mowa w art. 10a ust. 5, powinny zostać skorygowane w taki sam liniowy sposób, jak liczba uprawnień w całej Unii, przy czym rokiem odniesienia jest rok 2013.
- (20) Jednorodny międzysektorowy współczynnik korygujący mający zastosowanie w każdym roku w okresie 2013–2020 do instalacji, które nie zostały zidentyfikowane jako wytwórcy energii elektrycznej i nie są nowymi instalacjami, zgodnie z art. 10a ust. 5 dyrektywy 2003/87/WE, powinien zostać określony w oparciu o wstępną całkowitą roczną liczbę bezpłatnych uprawnień do emisji przydzielonych w okresie 2013–2020, obliczanych w odniesieniu do tych instalacji na mocy niniejszej decyzji, w tym instalacji, które mogą podlegać wyłączeniu w oparciu o art. 27 wspomnianej dyrektywy. Powyższą liczbę bezpłatnych uprawnień do emisji przydzielanych każdego roku w przedmiotowym okresie należy porównać z roczną liczbą uprawnień obliczoną zgodnie z art. 10a ust. 5 dyrektywy 2003/87/WE w odniesieniu do instalacji, które nie są wytwórcami energii elektrycznej ani nowymi instalacjami, z uwzględnieniem odpowiedniego udziału rocznej liczby uprawnień dla całej Wspólnoty, określonego na podstawie art. 9 dyrektywy, oraz odpowiedniej liczby emisji włączonych do systemu unijnego dopiero począwszy od 2013 r.
- (21) Jeśli mierzalne ciepło jest wymieniane między co najmniej dwiema instalacjami, przydział bezpłatnych uprawnień do emisji powinien być oparty na zużyciu ciepła przez instalację i uwzględniać ryzyko ucieczki emisji. Dlatego też w celu zagwarantowania, że liczba przydzielanych bezpłatnych uprawnień do emisji jest niezależna od struktury dostaw ciepła, uprawnienia do emisji należy przydzielać konsumentowi ciepła.
- (22) Aby zwiększyć znaczenie dostępnych danych dotyczących emisji gazów cieplarnianych w instalacjach objętych systemem unijnym, wskaźniki emisyjności dla produktów w odniesieniu do masy celulozowej siarczynowej, masy termomechanicznej i masy mechanicznej oraz papieru z odzysku są oparte na informacjach z BREF w zakresie najbardziej wydajnych technologii odzwierciedlających wykorzystanie kopalnych paliw rozruchowych, paliw kopalnych (w odniesieniu do masy celulozowej siarczynowej, masy termomechanicznej i masy mechanicznej) oraz ciepła (w odniesieniu do papieru makulaturowego). Wskaźnik emisyjności dla produktów w odniesieniu do papieru gazetowego również został oparty na najbardziej wydajnych technologiach odzwierciedlających wykorzystanie ciepła w celu określenia właściwej wartości wskaźnika emisyjności.
- (23) Aby uwzględnić dodatkowe emisje gazów cieplarnianych nieodzwierciedlone w danych będących podstawą określenia wartości wskaźnika emisyjności dla niektórych instalacji, w szczególności emisje metanu, oraz aby zagwarantować, że przydział bezpłatnych uprawnień do emisji na podstawie wskaźników emisyjności dla produktów uwzględnia emisje procesowe i nie powoduje powstania zachęt do zwiększenia emisji, poszczególne punkty danych instalacji na krzywej wskaźnika emisyjności dla kwasu azotowego zostały skorygowane w oparciu o informacje na temat średniej wartości tych emisji dostarczone przez sektor oraz informacje pochodzące z dokumentów BREF. Wskaźnik emisyjności dla produktów w odniesieniu do kwasu azotowego odzwierciedla tę korektę.
- (24) Celem uwzględnienia różnic w konfiguracjach rafinerii wskaźniki emisyjności dla produktów dla sektora rafinerii powinny być oparte na podejściu „tony ważonej CO₂” (zwanym dalej „CWT”). W podejściu tym jedynym produktem rafinerii jest CWT, a jego produkcję oblicza się w oparciu o zdefiniowane jednostki procesu ogólnego przeznaczenia, z których wszystkie są ważne wskaźnikiem emisji dotyczącym destylacji ropy naftowej, zwanym wskaźnikiem CWT i odpowiadającym intensywności emisji CO₂ na średnim poziomie efektywności energetycznej, dla tego samego rodzaju paliwa standardowego dla każdej jednostki procesowej przeznaczonej do spalania oraz dla średnich emisji procesowych jednostki przetwarzającej. Na tej podstawie punkty danych wykorzystane do określenia wskaźnika emisyjności dla produktów wyprowadzono poprzez porównanie rzeczywistych emisji z całkowitą wartością CWT dla każdej rafinerii. Przydział bezpłatnych uprawnień do emisji dla rafinerii jest następnie korygowany w taki sposób, aby wyłączyć zużycie i produkcję energii elektrycznej, celem zachowania spójności z art. 10a ust. 1 dyrektywy 2003/87/WE.
- (25) Ponieważ możliwe jest osiągnięcie szerokiego zakresu jakości produktów, wskaźniki emisyjności dla produktów w odniesieniu do wapna i dolomitu kalcynowanego odnoszą się do składu standardowego obejmującego tlenek wapnia i tlenek magnezu. W odniesieniu do emisji ze spalania wykorzystano dane dotyczące konkretnych emisji gazów cieplarnianych pochodzących ze spalania przy wytwarzaniu tych standardowych produktów na podstawie decyzji 2007/589/WE.
- (26) Chociaż przy kilku wskaźnikach emisyjności dla produktów, dotyczących np. amoniaku i sody kalcynowanej, zakłada się, że całość CO₂ powstającego w procesie produkcji jest emitowana do atmosfery, emisje powinny być przedmiotem monitorowania i raportowania zgodnie z rozporządzeniem w sprawie monitorowania i raportowania emisji związanych z rodzajami działań wymienionymi w załączniku I, które zgodnie z art. 14 ust. 1 dyrektywy 2003/87/WE ma zostać przyjęte do dnia 31 grudnia 2011 r., przy założeniu, że całość CO₂ powstałego w tego rodzaju procesach produkcji została wyemitowana do atmosfery, bez względu na potencjalne wykorzystanie CO₂ jako paliwa w procesach produkcji chemicznej.

- (27) Wskaźnik emisyjności dotyczący krakingu parowego nie obejmuje tzw. dodatkowych surowców zasilających – chemikaliów o wysokich wartościach, które nie są produkowane w procesie głównym – oraz emisji powiązanych, ale w stosownych przypadkach dodatkowe surowce zasilające należy uwzględnić przy przydziale bezpłatnych uprawnień do emisji z wykorzystaniem konkretnych współczynników emisji.
- (28) Aby zapewnić równe szanse w obszarze produkcji związków aromatycznych w rafineriach i zakładach chemicznych, przydział bezpłatnych uprawnień do emisji w odniesieniu do związków aromatycznych należy oprzeć na podejściu CWT i należy zastosować wartość wskaźników emisyjności dotyczących produktów rafinerijnych.
- (29) Biorąc pod uwagę fakt, że w produkcji monomeru chlorku winylu wodór jest w pewnym zakresie wykorzystywany jako paliwo zastępujące takie paliwa konwencjonalne, jak gaz ziemny, dzięki czemu zmniejsza się emisja gazów cieplarnianych pochodzących ze spalania, ale biorąc również pod uwagę, że dla ogólnego poziomu emisji gazów cieplarnianych lepsze jest stosowanie wodoru jako paliwa, wskaźnik dotyczący monomeru chlorku winylu odnosi się do wykorzystania wodoru w taki sposób, jak do gazu ziemnego.
- (30) Aby zapewnić równe szanse w obszarze produkcji wodoru i gazu do syntezy w rafineriach i zakładach chemicznych, wskaźnik emisyjności dla tych produktów należy oprzeć na podejściu CWT i należy zastosować wartość wskaźnika emisyjności dotyczącego rafinerii. Obydwa wskaźniki emisyjności dla produktów odnoszą się do zdefiniowanego objętościowego stężenia wodoru.
- (31) Biorąc pod uwagę fakt, że począwszy od roku 2013 pełny system aukcyjny powinien stać się regułą dla sektora energetycznego, z uwzględnieniem jego możliwości do przeniesienia w ceny energii elektrycznej zwiększonych kosztów emisji CO₂, oraz że nie należy dokonywać przydziału bezpłatnych uprawnień do emisji dla żadnego rodzaju produkcji energii elektrycznej z wyjątkiem przejściowego przydziału bezpłatnych uprawnień na potrzeby modernizacji produkcji energii elektrycznej oraz energii elektrycznej wytwarzanej z gazów odłotowych, niniejsza decyzja nie powinna mieć zastosowania do przydziału bezpłatnych uprawnień do emisji związanych z produkcją lub zużyciem energii elektrycznej. Zgodnie z art. 10a ust. 6 dyrektywy 2003/87/WE sektorom lub podsektorom uznanym za narażone na znaczące ryzyko ucieczki emisji można jednak zrekompensować koszty związane z emisją gazów cieplarnianych przeniesione w ceny energii; rekompensaty tej należy dokonać przy wykorzystaniu środków finansowych przyjętych przez państwa członkowskie zgodnie z mającymi zastosowanie zasadami pomocy państwa, i które zostaną przyjęte w tym obszarze przez Komisję.
- (32) Właściwe jest również uwzględnienie we wskaźnikach emisyjności dla produktów skutecznego odzyskiwania energii z gazów odłotowych oraz emisji związanych z ich wykorzystaniem. Dlatego też w większym zakresie uwzględniono zawartość dwutlenku węgla w tych gazach odłotowych do celów określenia wartości wskaźników emisyjności w odniesieniu do produktów, przy wytwarzaniu których powstają gazy odłotowe. Jeśli gazy odłotowe są wyprowadzane z procesu produkcji poza granice systemowe danego wskaźnika emisyjności dla produktów i spalane celem wyprodukowania ciepła poza granicami systemowymi procesu objętego wskaźnikiem emisyjności, zdefiniowanego w załączniku I, powiązane emisje powinny być uwzględniane poprzez przydział dodatkowych uprawnień do emisji na podstawie wskaźnika emisyjności opartego na ciepłe lub paliwie. W świetle ogólnej zasady stanowiącej, że nie należy przydzielać żadnych bezpłatnych uprawnień do emisji w odniesieniu do wszelkiego wytwarzania energii elektrycznej, aby uniknąć zakłócenia konkurencji na rynkach energii elektrycznej dostarczanej do instalacji przemysłowych, oraz uwzględniając powiązanie ceny dwutlenku węgla z energią elektryczną, właściwe jest rozwiązanie przewidujące, że kiedy gazy odłotowe są wyprowadzane z procesów produkcji poza granice systemowe odpowiedniego wskaźnika emisyjności dla produktów i spalane celem wytworzenia energii elektrycznej, nie przydziela się żadnych dodatkowych uprawnień poza udziałem zawartości dwutlenku węgla w gazie odłotowym uwzględnionym w odpowiednim wskaźniku emisyjności dla produktów.
- (33) Wskaźniki emisyjności dla produktów uwzględniają również historyczne poziomy emisji ze spalania gazów odłotowych związanych z wytwarzaniem danego produktu, zaś paliwo wykorzystywane do spalania na pochodniach dla zapewnienia bezpieczeństwa należy uznać za paliwo wykorzystane do produkcji niemierzalnego ciepła w celu odzwierciedlenia obowiązkowego charakteru takiego spalania.
- (34) Aby przeciwdziałać zmianie klimatu i zmniejszyć poziomy emisji CO₂ gospodarek, konieczne są znaczące wysiłki inwestycyjne. Niniejszą decyzję należy zatem stosować w sposób służący wspieraniu inwestycji w czyste technologie w każdym sektorze i podsektorze. Zgodnie z dyrektywą 2003/87/WE w przyszłości cel ten może zostać uzupełniony o inne polityki i środki zachęcające do efektywnego wykorzystania uprawnień celem spowodowania znaczących inwestycji w bardziej energooszczędne technologie. W szczególności, jeśli ostateczna roczna liczba uprawnień przydzielanych bezpłatnie w odniesieniu do wszystkich instalacji dotychczas działających określonych zgodnie z niniejszą decyzją spadnie znacznie poniżej maksymalnej rocznej liczby uprawnień wspomnianej w art. 10a ust. 5 dyrektywy 2003/87/WE, zmiana niniejszej decyzji mogłaby stanowić zachętę do dalszej redukcji emisji gazów cieplarnianych zgodnie z art. 10a ust. 1 dyrektywy 2003/87/WE poprzez przydział uprawnień instalacjom zdolnym do wprowadzenia innowacyjnych technologii dodatkowo zmniejszających emisje gazów cieplarnianych.
- (35) Inwestycje mające na celu znaczące zwiększenie zdolności produkcyjnych dające dostęp do rezerwy dla nowych instalacji zgodnie z art. 10a ust. 7 dyrektywy 2003/87/WE powinny być jednoznaczne i mieć określoną skalę, tak aby można było uniknąć wczesnego wyczerpania się rezerwy uprawnień do emisji stworzonej dla nowych instalacji, zakłóceń konkurencji i wszelkiego nadmiernego obciążenia administracyjnego oraz zapewnić równe traktowanie instalacji w poszczególnych państwach członkowskich. Właściwe jest zatem zdefiniowanie progu znaczącej zmiany zdolności produkcyjnej na poziomie 10 % zainstalowanej zdolności produkcyjnej instalacji oraz stosowanie wymogu, by zmiana zainstalowanej zdolności produkcyjnej powodowała znacznie wyższy lub niższy poziom

działalności danej instalacji. Przy dokonywaniu oceny, czy osiągnięto ten próg, należy jednak uwzględnić przyrostowe zwiększanie lub zmniejszanie zdolności produkcyjnej.

- (36) Biorąc pod uwagę, że w rezerwie dla nowych instalacji znajduje się ograniczona liczba uprawnień, w chwili wydania ich znaczącej ilości nowym instalacjom należy ocenić, czy zagwarantowano uczciwy i sprawiedliwy dostęp do pozostałej części uprawnień w tej rezerwie. W zależności od tej oceny można przewidzieć system kolejkowy. Przy opracowywaniu takiego systemu i definiowaniu jego kryteriów kwalifikowalności należy uwzględnić różne praktyki wydawania zezwoleń w poszczególnych państwach członkowskich, unikać nadużyć oraz nie dostarczać zachęt do rezerwowania uprawnień na zbyt długi okres.
- (37) Celem zagwarantowania, że nie przydziela się bezpłatnych uprawnień do emisji instalacjom, które zaprzestały działalności, w niniejszej decyzji należy przewidzieć środki definiujące takie instalacje oraz zakazujące wydania uprawnień, chyba że można stwierdzić, że instalacja wznowi działalność w określonym i racjonalnym okresie.
- (38) Celem określenia liczby uprawnień do emisji przydzielanych instalacji, która częściowo zaprzestała działalności, zdefiniowano specjalne progi porównujące zredukowany poziom działalności z początkowym poziomem działalności. Liczba uprawnień do emisji, które mają zostać przydzielone, powinna zatem zostać odpowiednio dostosowana od roku przypadającego po roku, w którym instalacja częściowo zaprzestała działalności. Jeśli instalacja taka ponownie osiągnie poziom działalności powyżej tych progów, pierwotna liczba przyznaných uprawnień do emisji powinna zostać częściowo lub całkowicie przywrócona, w zależności od poziomu działalności instalacji.
- (39) W stosownych przypadkach należy uwzględnić wytyczne dotyczące interpretacji załącznika I do dyrektywy 2003/87/WE.
- (40) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Komitetu ds. Zmiany Klimatu,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

ROZDZIAŁ I

PRZEPISY OGÓLNE

Artykuł 1

Przedmiot

W niniejszej decyzji ustanawia się zasady przejściowe dotyczące zharmonizowanego przydziału bezpłatnych uprawnień do emisji w całej Unii zgodnie z dyrektywą 2003/87/WE, począwszy od 2013 r.

Artykuł 2

Zakres

Niniejszą decyzję stosuje się do przydziału bezpłatnych uprawnień do emisji zgodnie z rozdziałem III (instalacje stacjonarne) dyrektywy 2003/87/WE w okresach rozliczeniowych począwszy od 2013 r., z wyjątkiem przejściowego przydziału

bezpłatnych uprawnień do emisji na modernizację wytwarzania energii elektrycznej na mocy art. 10c dyrektywy 2003/87/WE.

Artykuł 3

Definicje

Do celów niniejszej dyrektywy stosuje się następujące definicje:

- a) „instalacja dotychczas działająca” oznacza każdą instalację prowadzącą jedno lub więcej działań wskazanych w załączniku I do dyrektywy 2003/87/WE lub prowadzącą po raz pierwszy działanie włączone do systemu unijnego zgodnie z art. 24 powyższej dyrektywy, która:
- (i) uzyskała zezwolenie na emisję gazów cieplarnianych przed dniem 30 czerwca 2011 r., lub
 - (ii) rzeczywiście działa, uzyskała wszystkie stosowne decyzje o środowiskowych uwarunkowaniach, łącznie z pozwoleniem przewidzianym w dyrektywie 2008/1/WE, jeżeli stosowne, przed dniem 30 czerwca 2011 r. oraz spełniła do dnia 30 czerwca 2011 r. wszystkie pozostałe kryteria określone w krajowym porządku prawnym zainteresowanego państwa członkowskiego, na podstawie których instalacja byłaby uprawniona do uzyskania zezwolenia na emisję gazów cieplarnianych;
- b) „podinstalacja objęta wskaźnikiem emisyjności dla produktów” oznacza czynniki produkcji, produkty i odpowiadające im emisje, które dotyczą wytwarzania produktu, dla którego w załączniku I ustanowiono wskaźnik emisyjności;
- c) „podinstalacja objęta wskaźnikiem emisyjności opartym na ciepłe” oznacza czynniki produkcji, produkty i odpowiadające im emisje, które nie są objęte zakresem podinstalacji objętej wskaźnikiem emisyjności dla produktów i które odnoszą się do wytwarzania, importu z innej instalacji lub od innego odbiorcy objętego systemem unijnym, lub do obu tych sytuacji, mierzalnego ciepła, które jest:
- zużywane w granicach instalacji do wytworzenia produktów, uzyskania energii mechanicznej innej niż wykorzystywanej do produkcji energii elektrycznej, do ogrzewania lub chłodzenia w obrębie instalacji, z wyjątkiem zużycia do produkcji energii elektrycznej, lub
 - eksportowane do innej instalacji lub innego podmiotu nieobjętego systemem unijnym, z wyjątkiem eksportu w celu produkcji energii elektrycznej;
- d) „podinstalacja objęta wskaźnikiem emisyjności opartym na paliwie” oznacza czynniki produkcji, wyniki i odpowiadające im emisje, które nie są objęte zakresem podinstalacji objętej wskaźnikiem emisyjności dla produktów i które odnoszą się do wytwarzania niemierzalnego ciepła zużywanego poprzez spalanie paliw do wytwarzania produktów lub uzyskania energii mechanicznej innej niż wykorzystywanej do produkcji energii elektrycznej, do ogrzewania lub chłodzenia w obrębie instalacji, z wyjątkiem zużycia do produkcji energii elektrycznej, w tym spalanie na pochodniach dla zapewnienia bezpieczeństwa;
- e) „mierzałe ciepło” oznacza przepływ netto ciepła transportowanego za pośrednictwem identyfikowalnych rurociągów lub kanałów przy zastosowaniu nośnika ciepła, takiego jak w szczególności para, gorące powietrze, woda, olej, metale ciekłe i sole, dla których zainstalowano lub można zainstalować ciepłomierz;

- f) „ciepłomierz” oznacza miernik ciepła w rozumieniu załącznika MI-004 do dyrektywy 2004/22/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽¹⁾ lub każde inne urządzenie do pomiaru i zapisu ilości energii cieplnej produkowanej w oparciu o objętości i temperatury przepływu;
- g) „niemierzalne ciepło” oznacza każde ciepło inne niż mierzone ciepło;
- h) „podinstalacja wytwarzająca emisje procesowe” oznacza emisje gazów cieplarnianych wymienionych w załączniku I do dyrektywy 2003/87/WE, innych niż dwutlenek węgla, do której dochodzi poza granicami systemowymi wskaźnika emisyjności dla produktów zawartego w załączniku I, lub emisję dwutlenku węgla, do której dochodzi poza granicami systemowymi wskaźnika emisyjności dla produktów zawartego w załączniku I na skutek każdego działania i emisji pochodzących ze spalania niezupełnie utlenionego węgla powstałego w wyniku następujących działań mających na celu produkcję mierzonego ciepła, niemierzonego ciepła lub energii elektrycznej, pod warunkiem że odjęte są potencjalne emisje powstałe ze spalania określonej ilości gazu ziemnego, równe technicznie możliwej do wykorzystania zawartości energii spalonego niezupełnie utlenionego węgla:
- (i) chemicznej lub elektrolitycznej redukcji związków metali zawartych w rudach, koncentratkach lub materiałach wtórnych;
 - (ii) usunięcia zanieczyszczeń z metali i ich związków;
 - (iii) pirolizy węglanów, z wyjątkiem oczyszczania gazów odlotowych;
 - (iv) syntez chemicznych, w których materiał zawierający węgiel uczestniczy w reakcjach, których pierwotnym celem nie jest produkcja ciepła;
 - (v) zastosowania dodatków lub surowców zawierających węgiel, których pierwotnym celem nie jest produkcja ciepła;
 - (vi) chemiczna lub elektrolityczna redukcja tlenków metali lub tlenków niemetałów, takich jak tlenki krzemu i fosforany;
- i) „znaczące zwiększenie zdolności produkcyjnej” oznacza znaczne zwiększenie początkowej zainstalowanej zdolności produkcyjnej podinstalacji przy wystąpieniu wszystkich następujących czynników:
- (i) ma miejsce co najmniej jedna identyfikowalna zmiana fizyczna w odniesieniu do konfiguracji technicznej i funkcjonowania podinstalacji inna niż zwykła wymiana istniejącej linii produkcyjnej; oraz
 - (ii) podinstalacja może działać z mocą o co najmniej 10 % wyższą w stosunku do początkowej zainstalowanej zdolności przed zmianą; lub
 - (iii) podinstalacja, której dotyczą fizyczne zmiany osiągnęła znacznie wyższy poziom działalności prowadzący do uzyskania dodatkowego przydziału uprawnień do emisji wynoszącego ponad 50 000 uprawnień rocznie, stanowiącego co najmniej 5 % wstępnej rocznej liczby uprawnień do emisji przyznawanych bezpłatnie tej instalacji przed dokonaniem zmian;
- j) „znaczące zmniejszenie zdolności produkcyjnych” oznacza co najmniej jedną zmianę fizyczną prowadzącą do znacznego zmniejszenia początkowej zainstalowanej zdolności produkcyjnej podinstalacji oraz poziomu jej działalności o wielkość, która jest uznawana za znaczące zwiększenie zdolności produkcyjnych;
- k) „znacząca zmiana zdolności produkcyjnych” oznacza albo znaczące zwiększenie zdolności produkcyjnych, albo znaczące zmniejszenie zdolności produkcyjnych;
- l) „zdolność produkcyjna dodana” oznacza różnicę między początkową zainstalowaną zdolnością produkcyjną podinstalacji a zainstalowaną zdolnością produkcyjną tej samej podinstalacji uzyskaną po przeprowadzeniu znaczącego zwiększenia, określoną na podstawie średniej 2 największych miesięcznych wielkości produkcji w ciągu pierwszych sześciu miesięcy od rozpoczęcia działalności po zmianie;
- m) „zmniejszona zdolność produkcyjna” oznacza różnicę między początkową zainstalowaną zdolnością produkcyjną podinstalacji a zainstalowaną zdolnością produkcyjną tej samej podinstalacji uzyskaną po przeprowadzeniu znaczącego zmniejszenia, określoną na podstawie średniej 2 największych miesięcznych wielkości produkcji w ciągu pierwszych sześciu miesięcy od rozpoczęcia działalności po zmianie;
- n) „rozpoczęcie normalnej działalności” oznacza zweryfikowany i zatwierdzony pierwszy dzień ciągłego 90-dniowego okresu lub, jeżeli w normalnym cyklu produkcyjnym w danym sektorze nie przewidziano produkcji ciągłej, pierwszy dzień 90-dniowego okresu podzielonego pomiędzy cykle produkcyjne w określonych sektorach, w trakcie którego instalacja działa z wykorzystaniem przynajmniej 40 % zdolności produkcyjnej przewidzianej dla danych urządzeń, biorąc pod uwagę – jeżeli konieczne – szczególne warunki działania danej instalacji;
- o) „rozpoczęcie zmienionej działalności” oznacza zweryfikowany i zatwierdzony pierwszy dzień ciągłego 90-dniowego okresu lub, jeżeli w normalnym cyklu produkcyjnym w danym sektorze nie przewidziano produkcji ciągłej, pierwszy dzień 90-dniowego okresu podzielonego pomiędzy cykle produkcyjne w określonych sektorach, w trakcie którego zmieniona instalacja działa z wykorzystaniem przynajmniej 40 % zdolności produkcyjnej przewidzianej dla danych urządzeń, biorąc pod uwagę – jeżeli konieczne – szczególne warunki działania danej instalacji;
- p) „spalanie na pochodniach dla zapewnienia bezpieczeństwa” oznacza spalanie paliw doświadczalnych lub ulegających znacznym wahaniom ilości gazów technologicznych lub pozostałości gazów w jednostce wystawionej na zakłócenia atmosferyczne, którego wyraźnie wymaga się ze względów bezpieczeństwa w ramach odpowiednich pozwoleń dla danej instalacji;

(¹) Dz.U. L 135 z 30.4.2004, s. 1.

- q) „prywatne gospodarstwo domowe” oznacza lokal mieszkalny, w którym osoby podejmują działania, indywidualnie lub grupowo, mające na celu zaopatrzenie ich w mierzalne ciepło;
- r) „weryfikator” oznacza właściwy, niezależny organ weryfikacyjny lub osobę, odpowiedzialną za wykonanie procesu weryfikacji i składanie z niego sprawozdania, zgodnie ze szczegółowymi wymaganiami ustanowionymi przez państwo członkowskie na podstawie załącznika V do dyrektywy 2003/87/WE;
- s) „wystarczające zapewnienie” oznacza jasno wyrażony w opinii weryfikacyjnej, wysoki, lecz nie całkowity poziom zapewnienia, że dane przedstawione do weryfikacji nie zawierają istotnych nieprawidłowości;
- t) „poziom zapewnienia” oznacza wyrażony we wnioskach z weryfikacji stopień, do jakiego weryfikator jest przekonany, że dane, które mu przedstawiono, nie zawierają istotnych nieprawidłowości;
- u) „istotna nieprawidłowość” oznacza zasadniczy błąd (pominięcie, niewłaściwe przedstawienie i pomyłkę, nie biorąc pod uwagę dopuszczalnej niepewności) w przedstawionych danych, który – zgodnie z profesjonalną oceną weryfikatora – może wpłynąć na dalsze wykorzystanie danych przez właściwy organ do celów obliczenia przydziału uprawnień do emisji.
- przydziałów uprawnień do emisji na mocy art. 10a dyrektywy 2003/87/WE na co najmniej jedną z następujących podinstalacji zgodnie z wymogami:
- a) podinstalacja objęta wskaźnikiem emisyjności dla produktów;
- b) podinstalacja objęta wskaźnikiem emisyjności opartym na cieple;
- c) podinstalacja objęta wskaźnikiem emisyjności opartym na paliwie;
- d) podinstalacja wytwarzająca emisje procesowe.

Podinstalacje odpowiadają w możliwym zakresie fizycznym częściom instalacji.

W odniesieniu do podinstalacji objętych wskaźnikiem emisyjności opartym na cieple, podinstalacji objętych wskaźnikiem emisyjności opartym na paliwie oraz podinstalacji wytwarzających emisje procesowe państwa członkowskie na podstawie kodów NACE i Prodcom stosują wyraźne rozróżnienie między przypadkami, w których dany proces wykorzystuje się w sektorze lub podsektorze narażonym na znaczące ryzyko ucieczki emisji, a takimi, w których danego procesu nie wykorzystuje się w powyższym sektorze lub podsektorze, jak ustalono w decyzji 2010/2/UE.

Artykuł 4

Właściwy organ i zaokrąglenie

1. Państwa członkowskie podejmują właściwe uzgodnienia administracyjne, w tym wyznaczają właściwy organ lub organy zgodnie z art. 18 dyrektywy 2003/87/WE, w celu wdrożenia przepisów niniejszej decyzji.
2. Wszelkie obliczenia dotyczące liczby uprawnień przeprowadzone zgodnie z niniejszą decyzją zaokrągła się w górę do najbliższego uprawnienia.

ROZDZIAŁ II

INSTALACJE DOTYCHCZAS DZIAŁAJĄCE

Artykuł 5

Identyfikacja instalacji

1. Każde państwo członkowskie identyfikuje wszystkie instalacje znajdujące się na jego terytorium i kwalifikujące się do bezpłatnego przydziału na mocy art. 10a dyrektywy 2003/87WE.
2. Każde państwo członkowskie identyfikuje również wszystkich wytwórców energii elektrycznej produkujących ciepło i małe instalacje, które mogą być wyłączone z systemu unijnego na mocy art. 27 dyrektywy 2003/87WE.

Artykuł 6

Podział na podinstalacje

1. Do celów niniejszej decyzji państwa członkowskie dokonują podziału każdej instalacji kwalifikującej się do bezpłatnych

Jeżeli instalacja objęta systemem unijnym wyprodukowała mierzalne ciepło i wyeksportowała je do instalacji lub innego odbiorcy nieobjętego systemem unijnym, państwa członkowskie uznają, że danego procesu podinstalacji objętej wskaźnikiem emisyjności opartym na cieple w odniesieniu do tego ciepła nie wykorzystuje się w sektorze lub podsektorze narażonym na znaczące ryzyko ucieczki emisji, jak ustalono w decyzji 2010/2/UE, chyba że właściwy organ jest przekonany, że konsument mierzalnego ciepła należy do sektora lub podsektora narażonego na znaczące ryzyko ucieczki emisji, jak ustalono w decyzji 2010/2/UE.

2. Suma czynników produkcji, produktów i emisji z każdej podinstalacji nie przekracza czynników produkcji, produktów i całkowitych emisji z danej instalacji.

Artykuł 7

Gromadzenie danych do określenia poziomu odniesienia

1. W odniesieniu do każdej instalacji dotychczas działającej kwalifikującej się do bezpłatnego przydziału uprawnień do emisji na mocy art. 10a dyrektywy 2003/87/WE, w tym w odniesieniu do instalacji działających jedynie sporadycznie, a w szczególności do instalacji trzymanyh w rezerwie lub w gotowości i instalacji działających sezonowo, państwa członkowskie gromadzą od prowadzącego instalację wszystkie stosowne informacje i dane dotyczące każdego parametru wymienionego w załączniku IV dla wszystkich lat w okresie od dnia 1 stycznia 2005 r. do dnia 31 grudnia 2008 r., lub w stosownych przypadkach od dnia 1 stycznia 2009 r. do dnia 31 grudnia 2010 r., w trakcie których działała instalacja.

2. Państwa członkowskie gromadzą dane oddzielnie dla każdej podinstalacji. W stosownych przypadkach państwa członkowskie mogą wymagać od prowadzących instalacje przedstawienia większej ilości danych.

W przypadkach, w których 95 % czynników produkcji, produktów i odpowiadających im emisji podinstalacji objętej wskaźnikiem emisyjności opartym na ciepłe, podinstalacji objętej wskaźnikiem emisyjności opartym na paliwie lub podinstalacji wytwarzającej emisje procesowe wykorzystuje się w sektorach lub podsektorach uważanych za narażone na znaczące ryzyko ucieczki emisji, jak ustalono w decyzji 2010/2/UE, bądź w przypadkach, których 95 % czynników produkcji, produktów i odpowiadających im emisji podinstalacji objętej wskaźnikiem emisyjności opartym na ciepłe, podinstalacji objętej wskaźnikiem emisyjności opartym na paliwie lub podinstalacji wytwarzającej emisje procesowe wykorzystuje się w sektorach lub podsektorach nieuwzględnionych za narażone na znaczące ryzyko ucieczki emisji, państwa członkowskie mogą zwolnić prowadzącego instalację z dostarczenia danych pozwalających na dokonanie rozróżnienia ze względu na narażenie na ucieczkę emisji.

3. Państwa członkowskie wymagają od prowadzącego instalację przedstawienia początkowej zainstalowanej zdolności produkcyjnej dla każdej podinstalacji objętej wskaźnikiem emisyjności dla produktów, określanej w następujący sposób:

- a) zasadniczo początkowa zainstalowana zdolność produkcyjna stanowi średnią 2 największych miesięcznych wielkości produkcji w okresie od dnia 1 stycznia 2005 r. do dnia 31 grudnia 2008 r., zakładając, że podinstalacja działała przy tym obciążeniu 720 godzin na miesiąc przez 12 miesięcy w roku;
- b) jeżeli niemożliwe jest określenie początkowej zainstalowanej zdolności produkcyjnej zgodnie z lit. a), przeprowadza się eksperymentalną weryfikację zdolności produkcyjnej podinstalacji pod nadzorem właściwego organu i weryfikatora w celu dopilnowania, aby zastosowane parametry były typowe dla danego sektora oraz aby wyniki eksperymentalnej weryfikacji były reprezentatywne.

4. Jeżeli w okresie od dnia 1 stycznia 2005 r. do dnia 30 czerwca 2011 r. w danej podinstalacji nastąpiła znacząca zmiana zdolności produkcyjnej, państwa członkowskie wymagają od prowadzącego instalację przedstawienia – poza początkową zainstalowaną zdolnością produkcyjną, określoną zgodnie z ust. 3 do momentu podjęcia działalności po zmianie – zwiększonej, lub jeżeli stosowne zmniejszonej, zdolności produkcyjnej oraz zainstalowanej zdolności produkcyjnej podinstalacji po znaczącej zmianie zdolności produkcyjnej określonej na podstawie średniej z 2 największych miesięcznych wielkości produkcji w ciągu pierwszych sześciu miesięcy po rozpoczęciu działalności po zmianie. Państwa członkowskie traktują tę zainstalowaną zdolność produkcyjną podinstalacji po znaczącej zmianie zdolności produkcyjnej jako początkową zainstalowaną zdolność produkcyjną podinstalacji przy ocenie każdej kolejnej znaczącej zmiany zdolności produkcyjnej.

5. Państwa członkowskie uzyskują, odnotowują i dokumentują dane w sposób umożliwiający właściwemu organowi ich odpowiednie wykorzystanie.

Państwa członkowskie mogą wymagać od prowadzącego instalację zastosowania wzoru elektronicznego lub mogą określić format pliku do zastosowania w celu dostarczenia danych. Akceptują jednak zastosowanie przez prowadzącego instalację każdej specyfikacji wzoru elektronicznego lub formatu pliku opublikowanej przez Komisję w celu gromadzenia danych na mocy niniejszego artykułu, chyba że w specyfikacji wzoru lub formatu pliku wyznaczonej przez państwo członkowskie wymaga się przynajmniej zamieszczenia tych samych danych.

6. Czynniki produkcji, produkty i odpowiadające im emisje, w odniesieniu do których dostępne są jedynie dane dotyczące instalacji jako całości, należy proporcjonalnie przypisać odpowiednim podinstalacjom w następujący sposób:

- a) jeżeli na tej samej linii produkcyjnej produkowane są kolejno jeden po drugim różne produkty, czynniki produkcji, produkty i odpowiadające im emisje przypisane są kolejno w oparciu o czas użytkowania w ciągu roku w odniesieniu do każdej podinstalacji;
- b) jeżeli nie ma możliwości przypisania czynników produkcji, produktów i odpowiadających im emisji zgodnie z lit. a), przypisuje się je na podstawie masy lub ilości wyprodukowanych indywidualnych produktów lub szacunków opartych na współczynniku entalpii wolnej reakcji w zakresie zaistniałych reakcji chemicznych, lub w oparciu o inny właściwy klucz podziału potwierdzony przez ugruntowaną metodę naukową.

7. Państwa członkowskie wymagają od prowadzących instalacje przedstawienia pełnych i spójnych danych oraz zagwarantowania, że dane dotyczące podinstalacji nie nakładają się i nie zachodzi podwójne naliczanie. Państwa członkowskie w szczególności dopilnowują, aby prowadzący instalacje dochowali należytej staranności i przedstawili dane o najwyższym osiągalnym stopniu dokładności, tak aby zapewnić rozsądną spójność danych.

W tym celu państwa członkowskie dopilnowują, aby każdy prowadzący instalację przedstawił również sprawozdanie dotyczące metodyki, zawierające w szczególności opis instalacji, zastosowaną metodę kompilacji, różne źródła danych, kroki obliczeniowe oraz, w stosownych przypadkach, przyjęte założenia i metodykę zastosowaną w celu przypisania emisji odpowiednim podinstalacjom zgodnie z ust. 6. Mogą wymagać od prowadzącego instalację wykazania dokładności i pełności dostarczonych danych.

8. W przypadku wystąpienia braku danych państwa członkowskie wymagają od prowadzącego instalację należytego uzasadnienia jakiegokolwiek braku danych.

Państwa członkowskie wymagają od prowadzącego instalację zastąpienia wszystkich brakujących danych ostrożnymi szacunkami, w szczególności opartymi na najlepszej praktyce w branży przemysłowej, aktualnej wiedzy naukowej i technicznej, przed lub najpóźniej w trakcie weryfikacji dokonywanej przez weryfikatora.

Jeżeli dane są dostępne częściowo, ostrożny szacunek oznacza, że wartość ekstrapolowana nie może przekraczać 90 % wartości uzyskanej przy wykorzystaniu dostępnych danych.

Jeżeli nie są dostępne żadne dane dotyczące przepływów mierzalnego ciepła w odniesieniu do podinstalacji objętej wskaźnikiem emisyjności opartym na cieple, można wyznaczyć wartość zastępczą, mnożąc odpowiadającą energię wejściową przez zmierzoną sprawność produkcji ciepła zgodnie z weryfikacją weryfikatora. Jeżeli nie są dostępne żadne dane dotyczące sprawności, przyjmuje się sprawność referencyjną wynoszącą 70 % w odniesieniu do odpowiadającej energii wejściowej dla produkcji mierzalnego ciepła.

9. Na wniosek Komisji każde państwo członkowskie udostępnia dane zgromadzone na podstawie ust. 1–6.

Artykuł 8

Weryfikacja

1. W procesie gromadzenia danych zgodnie z art. 7 państwa członkowskie przyjmują wyłącznie dane zweryfikowane przez weryfikatora jako zadowalające. Proces weryfikacji dotyczy sprawozdania z metodyki i zgłoszonych parametrów, o których mowa w art. 7 i w załączniku IV. Weryfikacja dotyczy pewności, wiarygodności oraz dokładności danych dostarczonych przez prowadzącego instalację; w opinii z weryfikacji powinno być wystarczająco zapewnione, że przedłożone dane nie zawierają istotnych nieprawidłowości.

2. Państwa członkowskie dopilnowują, aby weryfikator był niezależny od prowadzącego instalację, wykonywał swoje czynności w sposób rzetelny i obiektywnie profesjonalny oraz znał wszystkie poniższe elementy:

- a) przepisy niniejszej decyzji, jak również odpowiednie normy oraz wytyczne;
- b) wymogi przepisów ustawowych, wykonawczych oraz administracyjnych, odpowiednie dla weryfikowanych działań;
- c) sposób tworzenia informacji odnoszących się do każdego parametru lub źródła emisji w instalacji, w szczególności odnoszących się do gromadzenia, pomiaru, obliczania oraz sprawozdawczości w odniesieniu do danych.

3. Państwa członkowskie dopilnowują, aby oprócz wymogów ustanowionych w decyzji 2007/589/WE spełniono również wszystkie następujące wymogi minimalne:

- a) weryfikator zaplanował i przeprowadził weryfikację z zachowaniem profesjonalnego sceptycyzmu, uznając, że mogą istnieć warunki powodujące istotne zafałszowanie przedłożonych informacji i danych;
- b) weryfikator zatwierdził jedynie zgłoszone parametry, określone z wysokim stopniem pewności. Wysoki stopień pewności zobowiązuje prowadzącego instalację do wskazania, że:
 - (i) parametry objęte sprawozdaniem są pozbawione niezgodności;

- (ii) gromadzenie parametrów zostało przeprowadzone zgodnie z mającymi zastosowanie normami lub wytycznymi;

- (iii) odpowiednia dokumentacja instalacji jest kompletna oraz spójna;

- c) weryfikator rozpoczął weryfikację od analizy strategicznej wszystkich działań wykonywanych w instalacji i wyrobił sobie pogląd na temat wszystkich działań oraz ich znaczenia dla celów przydziału;

- d) weryfikator wziął pod uwagę informacje zawarte w zezwoleniach na emisję gazów cieplarnianych i innych stosownych decyzjach o środowiskowych uwarunkowaniach, jak np. pozwolenie, o którym mowa w dyrektywie 2008/1/WE, w szczególności przy ocenie początkowej zainstalowanej zdolności produkcyjnej podinstalacji;

- e) weryfikator poddał analizie elementy ryzyka nieodłącznego i ryzyka zawodności systemów kontroli wewnętrznej odnoszące się do zakresu i stopnia skomplikowania działalności realizowanej przez prowadzącego instalację oraz tych parametrów przydziału, które mogły prowadzić do istotnych nieprawidłowości, i sporządził plan weryfikacji w następstwie tej analizy ryzyka;

- f) w stosownych przypadkach weryfikator dokonał inspekcji na miejscu w celu sprawdzenia działania mierników i systemów monitorowania, przeprowadzenia rozmów i zebrania wystarczających informacji i dowodów. Jeżeli weryfikator uznał inspekcję na miejscu za niekonieczną, musi być w stanie odpowiednio uzasadnić swoją decyzję właściwemu organowi;

- g) weryfikator zrealizował plan weryfikacji poprzez zgromadzenie danych zgodnie ze zdefiniowanymi metodami pobierania prób, testów przeglądowych, przeglądów dokumentów, procedur analitycznych i procedur przeglądu danych, wliczając w to wszelkie odpowiednie dodatkowe dowody, na których opierać się będą sporządzone przez niego wnioski z weryfikacji;

- h) weryfikator zwrócił się do prowadzącego instalację o dostarczenie wszelkich brakujących danych lub o uzupełnienie brakujących sekcji w ramach ścieżek audytu, o wyjaśnienie różnic w parametrach lub danych dotyczących emisji, o weryfikację obliczeń, lub o dostosowanie zgłoszonych danych;

- i) weryfikator sporządził wewnętrzny protokół z weryfikacji. W protokole z weryfikacji odnotowane są dowody pełnego wykonania analizy strategicznej, analizy ryzyka i wypełnienia planu weryfikacji oraz są podane informacje wystarczające do uzasadnienia wniosków z weryfikacji. Wewnętrzny protokół z weryfikacji ułatwia także ewentualną ocenę audytu przez właściwy organ i organ akredytacyjny;

j) opierając się na ustaleniach zamieszczonych w wewnętrznym protokole z weryfikacji, weryfikator sformułował opinię odnośnie do tego, czy zgłoszone parametry zawierają jakiegokolwiek istotne nieprawidłowości, a także czy występują inne kwestie istotne w odniesieniu do wniosków z weryfikacji;

k) weryfikator przedstawił metodykę weryfikacji, swoje ustalenia i wnioski z weryfikacji w protokole z weryfikacji adresowanym do prowadzącego instalację, który to protokół ma zostać przedstawiony przez prowadzącego instalację właściwemu organowi wraz ze sprawozdaniem z metodyki i zgłoszonymi parametrami.

4. Państwa członkowskie nie przydzielają bezpłatnych uprawnień do emisji w odniesieniu do instalacji, w przypadku której dotyczących jej danych nie uznano w wyniku weryfikacji za zadowalające.

Państwa członkowskie mogą zdecydować się na przydzielenie bezpłatnych uprawnień do emisji w odniesieniu do instalacji, w przypadku której dotyczących jej danych nie uznano w wyniku weryfikacji za zadowalające, jedynie w przypadkach, gdy będą one przekonane, że luki w danych wpływające na ustalenia weryfikatora wynikają z wyjątkowych i nieprzewidywalnych okoliczności, których nie można by uniknąć nawet przy dochowaniu pełnej należytej staranności oraz które znajdują się poza kontrolą prowadzącego daną instalację, w szczególności takich okoliczności, jak klęski żywiołowe, wojna, zagrożenie wojną, akty terrorystyczne, rewolucja, zamieszki, sabotaż lub akty wandalizmu.

5. Po weryfikacji państwa członkowskie dopilnowują w szczególności, aby nie dochodziło do jakiegokolwiek pokrywania się w odniesieniu do podinstalacji oraz do jakiegokolwiek podwójnego liczenia.

Artykuł 9

Historyczny poziom działalności

1. W przypadku instalacji dotychczas działających państwa członkowskie określają historyczne poziomy działalności każdej instalacji dla okresu odniesienia od dnia 1 stycznia 2005 r. do dnia 31 grudnia 2008 r. lub, jeżeli są wyższe, dla okresu odniesienia od dnia 1 stycznia 2009 r. do dnia 31 grudnia 2010 r. w oparciu o dane zebrane na mocy art. 7.

2. Historyczny poziom działalności związanej z produktem w przypadku każdego produktu, dla którego określono wskaźnik emisyjności dla produktów, o którym mowa w załączniku I, odnosi się do średniej rocznej produkcji historycznej tego produktu w danej instalacji w okresie odniesienia.

3. Historyczny poziom działalności związanej z ciepłem odnosi się do średniego rocznego historycznego importu z instalacji objętej systemem unijnym mierzalnego ciepła zużywanego w granicach instalacji do wytwarzania produktów, do produkcji energii mechanicznej innej niż wykorzystywanej do produkcji energii elektrycznej, do ogrzewania lub chłodzenia, z wyjątkiem zużycia do produkcji energii elektrycznej lub eksportu do instalacji lub innego odbiorcy nieobjętych

systemem unijnym z wyjątkiem eksportu w celu produkcji energii elektrycznej, lub do produkcji tego ciepła, lub do jednego i drugiego w okresie odniesienia, i jest wyrażony w teradzulach na rok.

4. Historyczny poziom działalności związanej z paliwem odnosi się do średniego rocznego historycznego zużycia paliw stosowanego do produkcji niemierzalnego ciepła zużywanego do wytwarzania produktów, do produkcji energii mechanicznej innej niż wykorzystywanej do produkcji energii elektrycznej, do ogrzewania lub chłodzenia, z wyjątkiem zużycia do produkcji energii elektrycznej, w tym spalania na pochodniach w celu zapewnienia bezpieczeństwa, w okresie odniesienia i jest wyrażony w teradzulach na rok.

5. W przypadku emisji procesowych powstających w związku z wytwarzaniem produktów w danej instalacji w okresie odniesienia, o którym mowa w ust. 1, historyczny poziom działalności związanej z procesem odnosi się do średnich rocznych emisji historycznych wyrażonych w tonach ekwiwalentu dwutlenku węgla.

6. W celu określenia wartości średnich, o których mowa w ust. 1–5, uwzględnia się jedynie lata kalendarzowe, w których instalacja działała przez co najmniej jeden dzień.

Jeżeli instalacja działała przez mniej niż dwa lata kalendarzowe w odpowiednich okresach odniesienia, historyczne poziomy działalności oblicza się w oparciu o początkową zainstalowaną zdolność produkcyjną każdej podinstalacji, określoną zgodnie z metodą ustanowioną w art. 7 ust. 3, pomnożoną przez współczynnik odpowiedniego wykorzystania zdolności produkcyjnych, określony zgodnie z art. 18 ust. 2.

7. W drodze odstępstwa od ust. 2 państwa członkowskie określają historyczny poziom działalności związanej z produktem w przypadku produktów, do których mają zastosowanie wskaźniki emisyjności dla produktów, o których mowa w załączniku III, w oparciu o średnią roczną produkcję historyczną zgodnie ze wzorami określonymi w tym samym załączniku.

8. Instalacje dotychczas działające, które działają jedynie sporadycznie, w tym w szczególności instalacje, które są trzymane w rezerwie lub w gotowości, i instalacje działające sezonowo oraz instalacje, które nie działały przez co najmniej jeden dzień w danym roku kalendarzowym w okresie odniesienia, uwzględnia się podczas określania wartości średnich, o których mowa w ust. 1, jeżeli spełnione są wszystkie następujące warunki:

- wyraźnie wykazano, że z instalacji korzysta się sporadycznie, w szczególności wykorzystuje się ją regularnie jako moc w gotowości lub jako moc w rezerwie, bądź sezonowo;
- instalacja jest objęta zezwoleniem na emisję gazów cieplarnianych i wszystkimi właściwymi pozwoleniami wymaganymi w krajowym porządku prawnym państwa członkowskiego do celów działania instalacji;
- rozpoczęcie działalności w krótkim terminie jest możliwe technicznie, a konserwacja jest prowadzona regularnie.

9. Jeżeli zdolność produkcyjna instalacji dotychczas działającej została znacznie zwiększona lub zmniejszona w dniach od 1 stycznia 2005 r. do 30 czerwca 2011 r., historyczne poziomy działalności tej instalacji stanowią sumę wartości średnich określonych zgodnie z ust. 1 bez znacznej zmiany zdolności produkcyjnej i poziomów historycznych działalności w przypadku dodanej lub zmniejszonej zdolności produkcyjnej.

Historyczne poziomy działalności w przypadku dodanej lub zmniejszonej zdolności produkcyjnej stanowią różnicę między początkowymi zainstalowanymi zdolnościami produkcyjnymi każdej z podinstalacji, której znacząca zmiana zdolności produkcyjnej została określona zgodnie z art. 7 ust. 3 do momentu rozpoczęcia działalności po zmianie a zdolnością produkcyjną zainstalowaną po znaczącej zmianie zdolności produkcyjnej, określoną zgodnie z art. 7 ust. 4 pomnożoną przez średnie historyczne wykorzystanie zdolności produkcyjnej tej instalacji w latach działania przed zmianą.

Artykuł 10

Przydział na poziomie instalacji

1. W oparciu o dane zgromadzone zgodnie z art. 7 państwa członkowskie dla każdego roku obliczają liczbę bezpłatnych uprawnień do emisji przydzielanych od 2013 r. dla każdej instalacji dotychczas działającej na swoim terytorium zgodnie z ust. 2–8.

2. Na potrzeby tych obliczeń państwa członkowskie w pierwszej kolejności określają wstępną roczną liczbę bezpłatnych uprawnień do emisji przydzielanych dla każdej podinstalacji oddzielnie w następujący sposób:

a) w przypadku każdej podinstalacji objętej wskaźnikiem emisyjności dla produktów wstępną roczną liczbę bezpłatnych uprawnień do emisji przydzielanych na dany rok odpowiada wartości tego wskaźnika emisyjności dla produktów, o której mowa w załączniku I, pomnożonej przez właściwy historyczny poziom działalności związanej z produktem;

b) w przypadku:

(i) podinstalacji objętej wskaźnikiem emisyjności opartym na cieple wstępną roczną liczbę bezpłatnych uprawnień do emisji przydzielanych na dany rok odpowiada wartości tego wskaźnika emisyjności opartego na cieple dla mierzalnego ciepła, o której mowa w załączniku I, pomnożonej przez właściwy historyczny poziom działalności związanej z ciepłem dla zużycia mierzalnego ciepła;

(ii) podinstalacji objętej wskaźnikiem emisyjności opartym na paliwie wstępną roczną liczbę bezpłatnych uprawnień do emisji przydzielanych na dany rok odpowiada wartości tego wskaźnika emisyjności opartego na paliwie, o której mowa w załączniku I, pomnożonej przez właściwy historyczny poziom działalności związanej z paliwem dla zużytego paliwa;

(iii) podinstalacji wytwarzającej emisje procesowe wstępną roczną liczbę bezpłatnych uprawnień do emisji przydzielanych na dany rok odpowiada historycznemu poziomowi działalności związanej z emisjami procesowymi pomnożonemu przez 0,9700.

3. O ile mierzalne ciepło jest eksportowane do prywatnych gospodarstw, a wstępną roczną liczbę uprawnień do emisji, określona zgodnie z ust. 2 lit. b) ppkt (i), na rok 2013 jest niższa niż średnie roczne emisje historyczne związane z produkcją mierzalnego ciepła eksportowanego do prywatnych gospodarstw domowych przez daną podinstalację w okresie od dnia 1 stycznia 2005 r. do dnia 31 grudnia 2008 r., wstępną roczną liczbę uprawnień do emisji na rok 2013 zostanie dostosowana w oparciu o tę różnicę. Każdego roku w okresie 2014–2020 wstępną roczną liczbę uprawnień do emisji określona zgodnie z ust. 2 lit. b) ppkt (i) jest dostosowywana, o ile wstępną liczbę rocznych uprawnień do emisji dla danego roku jest niższa niż wartość procentowa wyżej wymienionych średnich rocznych historycznych emisji. Ta wartość procentowa w roku 2014 wyniesie 90 % i będzie się zmniejszać o 10 punktów procentowych w każdym kolejnym roku.

4. Na potrzeby wdrożenia art. 10a ust. 11 dyrektywy 2003/87/WE współczynniki, o których mowa w załączniku VI, stosuje się do wstępnej rocznej liczby uprawnień do emisji przydzielanych bezpłatnie, określanych dla każdej podinstalacji zgodnie z ust. 2 niniejszego artykułu na dany rok, jeżeli procesy w tych podinstalacjach służą sektorom lub podsektorom uważanym za nienarażone na znaczące ryzyko ucieczki emisji zgodnie z decyzją 2010/2/UE.

Jeżeli procesy w tych podinstalacjach służą sektorom lub podsektorom uważanym za narażone na znaczące ryzyko ucieczki emisji zgodnie z decyzją 2010/2/UE, współczynnik, który należy zastosować dla lat 2013 i 2014, wynosi 1. Sektory lub podsektory, w przypadku których współczynnik wynosi 1 dla lat 2015–2020, określa się zgodnie z art. 10a ust. 13 dyrektywy 2003/87/WE.

5. Jeżeli co najmniej 95 % historycznego poziomu działalności podinstalacji objętej wskaźnikiem emisyjności opartym na cieple, podinstalacji objętej wskaźnikiem emisyjności opartym na paliwie lub podinstalacji wytwarzającej emisje procesowe służy sektorom lub podsektorom uważanym za narażone na znaczące ryzyko ucieczki emisji zgodnie z decyzją 2010/2/UE, taką podinstalację w całości uważa się za narażoną na znaczące ryzyko ucieczki emisji.

Jeżeli co najmniej 95 % historycznego poziomu działalności podinstalacji objętej wskaźnikiem emisyjności opartym na cieple, podinstalacji objętej wskaźnikiem emisyjności opartym na paliwie lub podinstalacji wytwarzającej emisje procesowe służy sektorom lub podsektorom nieuwzględnianym za narażone na znaczące ryzyko ucieczki emisji określonym w decyzji 2010/2/UE, taką podinstalację w całości uważa się za nienarażoną na znaczące ryzyko ucieczki emisji.

6. Wstępną roczną liczbę bezpłatnych uprawnień do emisji przydzielanych dla podinstalacji, które otrzymały mierzalne ciepło od podinstalacji wytwarzających produkty objęte wskaźnikami emisyjności kwas azotowy, o których mowa w załączniku I, zmniejsza się o roczne historyczne zużycie danego ciepła w okresie odniesienia, o którym mowa art. 9 ust. 1, pomnożone przez wartość wskaźnika emisyjności opartego na ciepłe dla tego mierzalnego ciepła zgodnie z załącznikiem I.

7. Wstępna całkowita roczna liczba bezpłatnych uprawnień do emisji przydzielanych dla każdej instalacji stanowi sumę wszystkich wstępnych rocznych liczb bezpłatnych uprawnień do emisji przydzielanych dla każdej podinstalacji, obliczonych zgodnie z ust. 2–6.

Jeżeli instalacja obejmuje podinstalacje produkujące masę celulozową (krótkowłóknistą masę celulozową siarczanową, długowłóknistą masę celulozową siarczanową, masę termomechaniczną i mechaniczną, masę celulozową uzyskaną metodą siarczynową lub inną masę celulozową nieobjętą wskaźnikiem emisyjności dla produktów), które eksportują mierzalne ciepło do innych, technicznie z nimi połączonych podinstalacji, wstępna całkowita roczna liczba uprawnień do emisji przydzielanych bezpłatnie – bez uszczerbku dla wstępnych rocznych liczb uprawnień do emisji przydzielanych bezpłatnie innym podinstalacjom danej instalacji, uwzględnia jedynie wstępną roczną liczbę uprawnień do emisji przydzielanych bezpłatnie w odniesieniu do produktów z masy celulozowej wyprodukowanych przez tę podinstalację i wprowadzonych do obrotu, a nie przetworzonej na papier w tej samej instalacji lub w innych technicznie z nią połączonych.

8. Przy określaniu wstępnej całkowitej rocznej liczby bezpłatnych uprawnień do emisji przydzielanych dla każdej instalacji państwa członkowskie upewniają się, że emisji nie policzono podwójnie, a przydział nie jest ujemny. W szczególności, jeżeli półprodukt, który jest objęty wskaźnikiem emisyjności dla produktów zgodnie z definicją odpowiednich granic systemowych określonych w załączniku I, jest importowany przez instalację, emisji nie należy liczyć podwójnie przy określaniu wstępnej rocznej liczby uprawnień do emisji przydzielanych bezpłatnie obu przedmiotowym instalacjom.

9. Ostateczna całkowita roczna liczba bezpłatnych uprawnień do emisji przydzielanych dla każdej instalacji zasiedziającej, z wyjątkiem instalacji objętych art. 10a ust. 3 dyrektywy 2003/87/WE, stanowi wstępną całkowitą roczną liczbę bezpłatnych uprawnień do emisji przydzielanych dla każdej instalacji określoną zgodnie z ust. 7 pomnożoną przez międzysektorowy współczynnik korygujący określony zgodnie z art. 15 ust. 3.

W przypadku instalacji objętych art. 10a ust. 3 dyrektywy 2003/87/WE i kwalifikujących się do przydziału bezpłatnych uprawnień do emisji ostateczna całkowita roczna liczba uprawnień do emisji przydzielanych bezpłatnie odpowiada wstępnej całkowitej rocznej liczbie bezpłatnych uprawnień do emisji przydzielanych dla każdej instalacji, określonej zgodnie z ust. 7 i dostosowywanej rocznie za pomocą współczynnika liniowego, o którym mowa w art. 10a ust. 4 dyrektywy 2003/87/WE, wykorzystując jako punkt odniesienia wstępną roczną ilość uprawnień do emisji przydzielonych instalacji bezpłatnie w 2013 r.

Artykuł 11

Przydział w przypadku krakingu parowego

W drodze odstępstwa od art. 10 ust. 2 lit. a) wstępna roczna liczba uprawnień do emisji przydzielanych bezpłatnie dla podinstalacji objętej wskaźnikiem emisyjności dla produktów zajmującej się produkcją chemikaliów o wysokich wartościach (zwanym dalej „HVC”) odpowiada wartości wskaźnika emisyjności dla produktów uzyskanych w procesie krakingu parowego, o którym mowa w załączniku I, pomnożonej przez historyczny poziom działalności określony zgodnie z załącznikiem III i pomnożony przez iloraz całkowitej emisji bezpośredniej, w tym emisji pochodzącej z importowanego ciepła netto w okresie odniesienia, o którym mowa w art. 9 ust. 1 niniejszej decyzji, wyrażony w tonach ekwiwalentu dwutlenku węgla oraz sumy tych całkowitych emisji bezpośrednich i odpowiednich emisji pośrednich w okresie odniesienia, o którym mowa w art. 9 ust. 1 niniejszej decyzji, obliczonych zgodnie z art. 14 ust. 2. Do tego wyniku dodaje się średnią produkcję historyczną dodatkowych ilości wodoru wyrażoną w tonach wodoru pomnożoną przez 1,78 tony dwutlenku węgla na tonę wodoru, średnią produkcję historyczną dodatkowych ilości etylenu wyrażoną w tonach etylenu pomnożoną przez 0,24 tony dwutlenku węgla na tonę etylenu i średnią produkcję historyczną dodatkowych ilości chemikaliów o wysokich wartościach innych niż wodor i etylen wyrażoną w tonach chemikaliów o wysokich wartościach pomnożoną przez 0,16 tony dwutlenku węgla na tonę HVC.

Artykuł 12

Przydział w przypadku monomeru chlorku winylu

W drodze odstępstwa od art. 10 ust. 2 lit. a) wstępna roczna liczba bezpłatnych uprawnień do emisji przydzielanych dla podinstalacji objętej wskaźnikiem emisyjności dla produktów, zajmującej się produkcją monomeru chlorku winylu (zwanego dalej „VCM”) odpowiada wartości wskaźnika emisyjności VCM pomnożonej przez historyczny poziom działalności dla VCM wyrażony w tonach i pomnożony przez iloraz emisji bezpośredniej dla produkcji VCM włącznie z emisjami z importu ciepła netto w okresie odniesienia, o którym mowa w art. 9 ust. 1 niniejszej decyzji, obliczony zgodnie z art. 14 ust. 2, wyrażony w tonach ekwiwalentu dwutlenku węgla oraz sumy tej emisji bezpośredniej i emisji związanej z wodorem w przypadku produkcji VCM w okresie odniesienia, o którym mowa w art. 9 ust. 1 niniejszej decyzji, wyrażoną w tonach ekwiwalentu dwutlenku węgla i obliczoną w oparciu o historyczne zużycie ciepła powstałego ze spalania wodoru, wyrażonego w teradzulach, pomnożone przez 56,1 ton dwutlenku węgla na teradzul.

Artykuł 13

Przebieg ciepła między instalacjami

Jeżeli podinstalacja objęta wskaźnikiem emisyjności dla produktów obejmuje mierzalne ciepło importowane z instalacji lub innego odbiorcy nieobjętego systemem unijnym, wstępną roczną liczbę uprawnień do emisji przydzielanych bezpłatnie dla danej podinstalacji objętej wskaźnikiem emisyjności dla produktów, określonej na mocy art. 10 ust. 2 lit. a) zmniejsza się o ilość ciepła historycznie importowanego z instalacji lub innego odbiorcy nieobjętego systemem unijnym w danym roku, pomnożonej przez wartość wskaźnika emisyjności opartego na ciepłe dla mierzalnego ciepła, określoną w załączniku I.

Artykuł 14

Zamienność paliw i energii elektrycznej

1. W przypadku każdej podinstalacji objętej wskaźnikiem emisyjności dla produktów, z uwzględnieniem zamienności paliw i energii elektrycznej, wstępna roczna liczba uprawnień do emisji przydzielanych bezpłatnie odpowiada wartości właściwego wskaźnika emisyjności dla produktów określonej w załączniku I pomnożonej przez historyczny poziom działalności związanej z produktem i pomnożony przez iloraz całkowitej emisji bezpośredniej, w tym emisji pochodzącej z importowanego ciepła netto w okresie odniesienia, o którym mowa w art. 9 ust. 1 niniejszej decyzji, wyrażony w tonach ekwiwalentu dwutlenku węgla oraz sumy tych całkowitych emisji bezpośrednich i odpowiednich emisji pośrednich z produkcji danego produktu w okresie odniesienia, o którym mowa w art. 9 ust. 1 niniejszej decyzji.

2. Na potrzeby obliczeń zgodnie z ust. 1 odpowiednie emisje pośrednie odnoszą się do odpowiedniego zużycia energii elektrycznej określonego w definicji procesów i emisji objętych załącznikiem I w okresie odniesienia, o którym mowa w art. 9 ust. 1 niniejszej decyzji, wyrażonego w megawatogodzinach dla produkcji danego produktu, pomnożonego przez 0,465 tony dwutlenku węgla na megawatogodzinę i wyrażonego w tonach dwutlenku węgla.

Na potrzeby obliczeń zgodnie z ust. 1 emisje z importu ciepła netto odnoszą się do ilości mierzalnego ciepła do produkcji danego produktu importowanego z instalacji objętych systemem unijnym w okresie odniesienia, o którym mowa w art. 9 ust. 1 niniejszej decyzji, pomnożonego przez wartość wskaźnika emisyjności opartego na cieple, zgodnie z załącznikiem I.

ROZDZIAŁ III

DECYZJE O PRYZDZIELENIU UPRAWNIEŃ

Artykuł 15

Krajowe środki wykonawcze

1. Zgodnie z art. 11 ust. 1 dyrektywy 2003/87/WE do dnia 30 września 2011 r. państwa członkowskie przedkładają Komisji wykaz instalacji objętych dyrektywą 2003/87/WE znajdujących się na ich terytorium, włącznie z instalacjami określonymi na mocy art. 5, stosując elektroniczny wzór dostarczony przez Komisję.

2. W przypadku każdej instalacji dotychczas działającej wykaz, o którym mowa w ust. 1, zawiera w szczególności:

- a) określenie instalacji i jej granic poprzez kod identyfikacyjny instalacji w CITL;
- b) określenie każdej podinstalacji w danej instalacji;

- c) w przypadku każdej podinstalacji objętej wskaźnikiem emisyjności dla produktów – początkową zainstalowaną zdolność produkcyjną wraz z rocznymi wyprodukowanymi ilościami danego produktu w okresie od dnia 1 stycznia 2005 r. do dnia 31 grudnia 2008 r.;
- d) w przypadku każdej instalacji i podinstalacji – informacje, czy należy ona do sektora lub podsektora uznawanego za narażony na znaczące ryzyko ucieczki emisji, określonego w decyzji 2010/2/UE;
- e) w przypadku każdej podinstalacji – wstępną roczną liczbę bezpłatnych uprawnień do emisji przydzielanych w latach 2013–2020, określoną zgodnie z art. 10 ust. 2;
- f) w uzupełnieniu do lit. d) w przypadku podinstalacji służących sektorowi lub podsektorowi uznanemu za narażony na znaczące ryzyko ucieczki emisji określonego w decyzji 2010/2/UE – wstępną roczną liczbę bezpłatnych uprawnień do emisji przydzielanych w latach 2013–2020, zmniejszając ją o równe kwoty, począwszy od 80 % tej liczby w 2013 r. do 30 % w 2020 r. zgodnie z art. 10 ust. 4;
- g) w przypadku każdej instalacji wstępną roczną liczbę bezpłatnych uprawnień do emisji przydzielanych w latach 2013–2020 zgodnie z art. 10 ust. 6.

W wykazie określa się również wszystkich wytwórców energii elektrycznej produkujących ciepło i małe instalacje, które mogą być wyłączone z systemu unijnego na mocy art. 27 dyrektywy 2003/87/WE.

3. Po otrzymaniu wykazu, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, Komisja ocenia włączenie każdej instalacji do wykazu oraz odpowiednią wstępną całkowitą roczną liczbę uprawnień do emisji przydzielanych bezpłatnie.

Po ogłoszeniu przez wszystkie państwa członkowskie wstępnej całkowitej rocznej liczby bezpłatnych uprawnień do emisji przydzielanych w latach 2013–2020 Komisja określa jednolity międzysektorowy współczynnik korygujący, o którym mowa w art. 10a ust. 5 dyrektywy 2003/87/WE. Zostaje on określony przez porównanie sumy wstępnej całkowitej rocznej liczby bezpłatnych uprawnień do emisji przydzielanych instalacjom niebędącym wytwórcami energii elektrycznej dla każdego roku w latach 2013–2020 bez stosowania współczynników, o których mowa w załączniku VI, z roczną liczbą uprawnień obliczoną zgodnie z art. 10a ust. 5 dyrektywy 2003/87/WE w przypadku instalacji, które nie są wytwórcami energii elektrycznej ani nowymi instalacjami, z uwzględnieniem odpowiedniego udziału rocznej liczby uprawnień w całej Unii, określonej na podstawie art. 9 dyrektywy, i odpowiedniej liczby emisji, które są objęte systemem unijnym jedynie począwszy od 2013 r.

4. Jeżeli Komisja nie odrzuci wpisu instalacji do wykazu, w tym odpowiedniej wstępnej całkowitej rocznej liczby bezpłatnych uprawnień do emisji przydzielanych dla przedmiotowej instalacji, zainteresowane państwo członkowskie określa następnie ostateczną roczną liczbę bezpłatnych uprawnień do emisji przydzielanych dla każdego roku w latach 2013–2020 zgodnie z art. 10 ust. 9 niniejszej decyzji.

5. Po określeniu ostatecznej rocznej ilości dla wszystkich instalacji dotychczas działających na ich terytorium, państwa członkowskie przedkładają Komisji wykaz ostatecznych rocznych ilości uprawnień do emisji przydzielanych bezpłatnie na okres od 2013 do 2020 r., określonych zgodnie z art. 10 ust. 9.

Artykuł 16

Zmiany w odniesieniu do narażenia na ucieczkę emisji gazów cieplarnianych

W ciągu trzech miesięcy od przyjęcia na lata 2015–2020 wykazu, o którym mowa w art. 10a ust. 13 dyrektywy 2003/87/WE, lub od przyjęcia każdej zmiany do wykazu określonego w decyzji Komisji 2010/2/UE na lata 2013 i 2014, każde państwo członkowskie dokonuje przeglądu wykazu, o którym mowa w art. 15 ust. 1 niniejszej decyzji, i wyraźnie wskazuje zmiany w odniesieniu do uznania narażenia na ucieczkę emisji w przypadku instalacji i podinstalacji oraz w stosownych przypadkach odpowiedniej wstępnej rocznej liczby bezpłatnego przydziału i przedkłada Komisji przedmiotowy wykaz.

ROZDZIAŁ IV

NOWE INSTALACJE I ZAMKNIĘCIA

Artykuł 17

Wniosek o bezpłatny przydział

1. Na wniosek nowej instalacji państwa członkowskie w oparciu o niniejsze przepisy określają liczbę uprawnień, które zostaną przydzielone bezpłatnie, gdy zainteresowana instalacja rozpocznie normalną działalność i określona zostanie jej początkowa zainstalowana zdolność produkcyjna.

2. Państwa członkowskie przyjmują wyłącznie wnioski złożone właściwemu organowi w terminie jednego roku od czasu rozpoczęcia normalnej działalności przez daną instalację lub podinstalację.

3. Państwa członkowskie dzielą daną instalację na podinstalacje zgodnie z art. 6 niniejszej decyzji i wymagają, aby razem z wnioskiem, o którym mowa w ust. 1, prowadzący instalację przedłożył do właściwego organu wszystkie odpowiednie informacje i dane dotyczące każdego parametru wymienionego w załączniku V dla każdej podinstalacji oddzielnie. W razie konieczności państwa członkowskie mogą zażądać od prowadzącego instalację przedłożenia w większym stopniu segregowanych danych.

4. W przypadku instalacji, o których mowa w art. 3 lit. h) dyrektywy 2003/87/WE, z wyjątkiem instalacji, które zostały znacznie rozbudowane po dniu 30 czerwca 2011 r., państwa członkowskie wymagają od prowadzących instalacje określenia

początkowej zainstalowanej zdolności produkcyjnej dla każdej z podinstalacji, zgodnie z metodyką określoną w art. 7 ust. 3, stosując jako okres odniesienia ciągle 90-dniowy okres, w oparciu o który określa się początek normalnej działalności. Państwa członkowskie zatwierdzają tą początkową zainstalowaną zdolność produkcyjną każdej podinstalacji przed obliczeniem przydziału dla instalacji.

5. Państwa członkowskie przyjmują jedynie dane przedłożone na mocy niniejszego artykułu, które w wyniku weryfikacji zostały uznane za zadowalające przez weryfikatora, zgodnie z wymogami określonymi w art. 8, aby zagwarantować, że przedstawiane są jedynie wiarygodne i poprawne dane.

Artykuł 18

Poziomy działalności

1. W przypadku instalacji, o których mowa w art. 3 lit. h) dyrektywy 2003/87/WE, z wyjątkiem instalacji, które zostały znacznie rozbudowane po dniu 30 czerwca 2011 r., państwa członkowskie określają poziomy działalności każdej instalacji w następujący sposób:

- a) poziom działalności związanej z produktem dla każdego produktu, dla którego określono wskaźnik emisyjności dla produktów, o którym mowa w załączniku I, oznacza początkową zainstalowaną zdolność produkcyjną przedmiotowej instalacji w zakresie produktu pomnożoną przez standardowy współczynnik wykorzystania zdolności produkcyjnych;
- b) poziom działalności związanej z ciepłem oznacza początkową zainstalowaną zdolność produkcyjną dla importu z instalacji objętych systemem unijnym mierzalnego ciepła zużywanego w granicach instalacji do wytwarzania produktów, do produkcji energii mechanicznej innej niż do wytwarzania energii elektrycznej, do ogrzewania lub chłodzenia, z wyjątkiem konsumpcji do produkcji energii elektrycznej lub eksportu do instalacji lub innego odbiorcy nieobjętego systemem unijnym z wyjątkiem eksportu dla celu produkcji energii elektrycznej, lub jego produkcji, lub jednego i drugiego, pomnożoną przez odpowiedni standardowy współczynnik wykorzystania zdolności produkcyjnych;
- c) poziom działalności związanej z paliwem oznacza początkową zainstalowaną zdolność produkcyjną danej instalacji do zużycia paliw w produkcji niemierzalnego ciepła zużywanego do wytwarzania produktów, do produkcji energii mechanicznej innej niż do wytwarzania energii elektrycznej, do ogrzewania lub chłodzenia, z wyjątkiem konsumpcji do produkcji energii elektrycznej, włącznie ze spalaniem na pochodniach w celu zapewnienia bezpieczeństwa, pomnożoną przez odpowiedni standardowy współczynnik wykorzystania zdolności produkcyjnych;
- d) poziom działalności związanej z emisjami procesowymi oznacza początkową zainstalowaną zdolność produkcyjną jednostki procesowej w zakresie emisji procesowych pomnożoną przez odpowiedni standardowy współczynnik wykorzystania zdolności produkcyjnych.

2. Standardowy współczynnik wykorzystania zdolności produkcyjnych, o którym mowa w ust. 1 lit. a), jest określany i publikowany przez Komisję w oparciu o dane zgromadzone przez państwa członkowskie zgodnie z art. 7 niniejszej decyzji. W odniesieniu do każdego wskaźnika emisyjności dla produktów określonego w załączniku I wynosi on 80 % średniej rocznej współczynników wykorzystania zdolności produkcyjnych wszystkich instalacji produkujących dany produkt. Średnia roczna współczynników wykorzystania zdolności produkcyjnych każdej instalacji produkującej dany produkt odpowiada średniej rocznej produkcji w latach 2005–2008 podzielonej przez początkową zainstalowaną zdolność produkcyjną.

Odpowiedni współczynnik wykorzystania zdolności produkcyjnych, o którym mowa w ust. 1 lit. b)–d), jest określany przez państwa członkowskie w oparciu o należycie uzasadnione i zweryfikowane w sposób niezależny informacje dotyczące zamierzonej normalnej działalności, konserwacji, normalnego cyklu produkcyjnego, energooszczędnych technologii i typowego wykorzystania zdolności produkcyjnych w danym sektorze w porównaniu z informacjami dla danego sektora.

Przy określaniu odpowiedniego współczynnika wykorzystania zdolności produkcyjnych, o którym mowa w ust. 1 lit. d) zgodnie z poprzednim zdaniem, państwa członkowskie uwzględniają także należycie uzasadnione i zweryfikowane w sposób niezależny informacje dotyczące natężenia emisji czynników produkcji i wydajnych technologii w zakresie gazów cieplarnianych.

3. W przypadku instalacji, których zdolność produkcyjna została znacznie zwiększona po dniu 30 czerwca 2011 r., państwa członkowskie określają zgodnie z ust. 1 poziomy działalności jedynie w przypadku zdolności dodanej podinstalacji, do których odnosi się znaczące zwiększenie zdolności produkcyjnych.

W przypadku instalacji, których zdolność produkcyjna została znacznie zmniejszona po dniu 30 czerwca 2011 r., państwa członkowskie określają zgodnie z ust. 1 poziomy działalności jedynie w przypadku zdolności zmniejszonej podinstalacji, do których odnosi się znaczące zmniejszenie zdolności produkcyjnych.

Artykuł 19

Przydział dla nowych instalacji

1. Na potrzeby przydziału uprawnień do emisji dla nowych instalacji, z wyjątkiem przydziału dla instalacji, o których mowa w art. 3 lit. h) tiret trzecie dyrektywy 2003/87/WE, państwa członkowskie obliczają wstępną roczną liczbę uprawnień do emisji przydzielanych bezpłatnie od momentu rozpoczęcia normalnej działalności instalacji dla każdej podinstalacji oddzielnie w następujący sposób:

a) w przypadku każdej podinstalacji objętej wskaźnikiem emisyjności dla produktów wstępna roczna liczba uprawnień do emisji przydzielanych bezpłatnie na dany rok odpowiada wartości tego wskaźnika emisyjności dla produktów pomnożonej przez poziom działalności związanej z produktem;

b) w przypadku każdej podinstalacji objętej wskaźnikiem emisyjności opartym na ciepłe wstępna roczna liczba uprawnień do emisji przydzielanych bezpłatnie odpowiada wartości tego wskaźnika emisyjności opartego na ciepłe dla mierzalnego ciepła, o którym mowa w załączniku I, pomnożonej przez poziom działalności związanej z ciepłem;

c) w przypadku każdej podinstalacji objętej wskaźnikiem emisyjności opartym na paliwie wstępna roczna liczba uprawnień do emisji przydzielanych bezpłatnie odpowiada wartości tego wskaźnika emisyjności opartego na paliwie, o którym mowa w załączniku I, pomnożonej przez poziom działalności związanej z paliwem;

d) w przypadku każdej podinstalacji wytwarzającej emisje procesowe wstępna roczna liczba uprawnień do emisji przydzielanych bezpłatnie na dany rok odpowiada poziomowi działalności związanej z emisjami procesowymi pomnożonemu przez 0,9700.

Artykuł 10 ust. 4–6 i 8 oraz art. 11, 12, 13 i 14 niniejszej decyzji mają zastosowanie odpowiednio do obliczania wstępnej rocznej liczby uprawnień do emisji przydzielanych bezpłatnie.

2. W przypadku zweryfikowanych w sposób niezależny emisji nowej instalacji, które miały miejsce przed rozpoczęciem normalnej działalności, dodatkowe przydziały przydziela się w oparciu o emisje historyczne wyrażone w tonach ekwiwalentu dwutlenku węgla.

3. Wstępna całkowita roczna liczba uprawnień do emisji przydzielanych bezpłatnie stanowi sumę wszystkich wstępnych rocznych liczb uprawnień do emisji przydzielanych bezpłatnie dla każdej podinstalacji, obliczonych zgodnie z ust. 1, i dodatkowych uprawnień, o których mowa w ust. 2. Zastosowanie ma art. 10 ust. 7 zdanie drugie.

4. Państwa członkowskie niezwłocznie powiadamiają Komisję o wstępnej całkowitej liczbie uprawnień do emisji przydzielanych bezpłatnie. Uprawnienia do emisji z rezerwy nowych instalacji utworzonej na mocy art. 10a ust. 7 dyrektywy 2003/87/WE przyznaje się na zasadzie kto pierwszy ten lepszy w odniesieniu do otrzymania tego powiadomienia.

Komisja może odrzucić wstępną całkowitą liczbę uprawnień do emisji przydzielanych bezpłatnie dla danej instalacji. Jeżeli Komisja nie odrzuci wstępnej całkowitej liczby uprawnień do emisji przydzielanych bezpłatnie, dane państwo członkowskie przystępuje do określania ostatecznie całkowitej liczby uprawnień do emisji przydzielanych bezpłatnie.

5. Ostateczna roczna liczba uprawnień do emisji przydzielanych bezpłatnie odpowiada wstępnej całkowitej rocznej liczbie uprawnień do emisji przydzielanych bezpłatnie dla każdej instalacji, określonej zgodnie z ust. 3 niniejszego artykułu, dostosowywanej rocznie za pomocą współczynnika liniowego redukcji, o którym mowa w art. 10a ust. 7 dyrektywy 2003/87/WE, wykorzystując jako punkt odniesienia wstępną całkowitą liczbę uprawnień do emisji przydzielanych bezpłatnie danej instalacji w 2013 r.

6. Jeżeli połowa liczby uprawnień do emisji rezerwowana dla nowych instalacji na mocy art. 10a ust. 7 dyrektywy 2003/87/WE, niezależnie od kwoty uprawnień dostępnej na mocy art. 10a ust. 8 dyrektywy 2003/87/WE, jest wydana lub zostanie wydana dla nowych instalacji do 2020 r., Komisja ocenia, czy należy wprowadzić system kolejkowy w celu zapewnienia sprawiedliwego zarządzania dostępem do rezerwy.

Artykuł 20

Przydział na zasadzie nowej instalacji w następstwie znaczącego zwiększenia zdolności produkcyjnej

1. Jeżeli nastąpiło znaczące zwiększenie zdolności produkcyjnej instalacji po dniu 30 czerwca 2011 r., państwa członkowskie, na wniosek prowadzącego instalację i bez uszczerbku dla przydziału dla instalacji zgodnie z art. 10, w oparciu o metodykę wskazaną w art. 19 określają liczbę bezpłatnych uprawnień do emisji, które mają zostać przydzielone, w zakresie, w jakim dotyczy to rozbudowy.

2. Państwa członkowskie wymagają, aby razem z wnioskiem prowadzący instalację przedłożył dowód wykazujący, że kryteria znaczącego zwiększenia zdolności produkcyjnej zostały spełnione, i dostarczył informacje, o których mowa w art. 17 ust. 3 na poparcie decyzji o przydzieleniu uprawnień. W szczególności, państwa członkowskie wymagają od prowadzącego instalację przedstawienia dodanej zdolności produkcyjnej oraz zainstalowanej zdolności produkcyjnej podinstalacji po dokonaniu znaczącego zwiększenia zdolności produkcyjnej, uznanych przez weryfikatora w wyniku weryfikacji za zadowalające zgodnie z wymogami określonymi w art. 8. Państwa członkowskie traktują tę zainstalowaną zdolność produkcyjną podinstalacji po znaczącym zwiększeniu zdolności produkcyjnej jako początkową zainstalowaną zdolność produkcyjną podinstalacji przy ocenie dalszych znaczących zmian zdolności produkcyjnej.

Artykuł 21

Znaczące zmniejszenie zdolności produkcyjnych

1. Jeżeli instalacja znacznie zmniejszyła swoją zdolność produkcyjną po dniu 30 czerwca 2011 r., państwa członkowskie określają liczbę, o jaką zmniejsza się liczbę uprawnień, które mają zostać przydzielone bezpłatnie w zakresie, w jakim dotyczy to zmniejszenia. W tym celu państwa członkowskie wymagają od prowadzącego instalację przedstawienia zmniejszonej zdolności produkcyjnej oraz zainstalowanej zdolności produkcyjnej podinstalacji po dokonaniu znaczącego zmniejszenia, uznanych przez weryfikatora w wyniku weryfikacji za zadowalające zgodnie z wymogami określonymi w art. 8. Państwa członkowskie traktują tę zainstalowaną zdolność produkcyjną podinstalacji po znaczącym zmniejszeniu zdolności produkcyjnych jako początkową zainstalowaną zdolność produkcyjną podinstalacji przy ocenie dalszych znaczących zmian zdolności produkcyjnej.

2. Państwa członkowskie zmniejszają wstępną roczną liczbę uprawnień do emisji przydzielanych bezpłatnie dla każdej podinstalacji o wstępną roczną liczbę uprawnień do emisji przydzielanych bezpłatnie dla danej podinstalacji, obliczoną zgodnie z art. 19 ust. 1 w zakresie, w jakim dotyczy to znaczącego zmniejszenia zdolności produkcyjnej.

Następnie państwa członkowskie określają wstępną całkowitą roczną liczbę uprawnień do emisji przydzielanych bezpłatnie dla przedmiotowej instalacji zgodnie z metodyką stosowaną do określania wstępnej całkowitej rocznej liczby przed znaczącym zmniejszeniem zdolności produkcyjnej oraz ostateczną całkowitą roczną liczbę uprawnień do emisji przydzielanych bezpłatnie dla danej instalacji zgodnie z art. 10 ust. 9.

3. Przydział dla instalacji dostosowuje się odpowiednio, począwszy od roku następującego po roku, w którym nastąpiło zmniejszenie zdolności, lub od 2013 r., jeżeli znaczące zmniejszenie zdolności produkcyjnej miało miejsce przed dniem 1 stycznia 2013 r.

Artykuł 22

Zaprzestanie działalności instalacji

1. Uznaje się, że instalacja zaprzestała działalności, jeżeli zostaje spełniony którykolwiek z następujących warunków:

- a) wygasło zezwolenie na emisję gazów cieplarnianych, pozwolenie obowiązujące zgodnie z dyrektywą 2008/1/WE lub każda inna decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach;
- b) wycofano zezwolenia, o których mowa w lit. a);
- c) działalność instalacji jest niemożliwa z przyczyn technicznych;
- d) instalacja nie działa, ale działała wcześniej i nie może wznowić działalności z przyczyn technicznych;
- e) instalacja nie działa, ale działała wcześniej i prowadzący instalację nie może wykazać, że przedmiotowa instalacja wznowi działalność najpóźniej w ciągu 6 miesięcy od momentu zaprzestania działalności. Państwa członkowskie mogą wydłużyć ten okres do maksymalnie 18 miesięcy, jeżeli prowadzący instalację może wykazać, że instalacja nie może wznowić działalności w terminie 6 miesięcy ze względu na wyjątkowe i nieprzewidywalne okoliczności, których nie można by uniknąć nawet przy dochowaniu pełnej należytej staranności oraz które znajdują się poza kontrolą prowadzącego daną instalację, w szczególności takich okoliczności, jak klęski żywiołowe, wojna, zagrożenie wojną, akty terrorystyczne, rewolucja, zamieszki, sabotaż lub akty wandalizmu.

2. Ustęp 1 lit. e) nie ma zastosowania do instalacji, które trzymają się w rezerwie lub w gotowości, oraz do instalacji, które działają sezonowo, jeżeli zostały spełnione wszystkie następujące warunki:

- a) prowadzący instalację posiada zezwolenie na emisję gazów cieplarnianych i wszystkie inne odpowiednie pozwolenia;

b) rozpoczęcie działalności jest technicznie możliwe bez wprowadzania zmian fizycznych w instalacji;

c) przeprowadzana jest regularna konserwacja.

3. Jeżeli instalacja zaprzestała działalności, zainteresowane państwo członkowskie nie wydaje uprawnień do emisji dla tej instalacji, począwszy od roku następującego po roku, w którym zaprzestano działalności.

4. Państwa członkowskie mogą zawiesić wydawanie uprawnień do emisji dla instalacji, o których mowa w ust. 1 lit. e), o ile nie wykazano, że instalacja wznowi działalność.

Artykuł 23

Częściowe zaprzestanie działalności instalacji

1. Uznaje się, że instalacja częściowo zaprzestała działalności, pod warunkiem że jedna podinstalacja, która przyczynia się do przyznania co najmniej 30 % z ostatecznej całkowitej rocznej liczby uprawnień do emisji przydzielanych bezpłatnie lub do przydziału ponad 50 000 uprawnień, ogranicza poziom swojej działalności w danym roku kalendarzowym o co najmniej 50 % w porównaniu z poziomem działalności stosowanym przy obliczaniu przydziału dla instalacji, zgodnie z art. 9 lub, jeśli stosowne, z art. 18 (zwanym dalej „początkowym poziomem działalności”).

2. Przydział uprawnień do emisji dla instalacji, która częściowo zaprzestaje działalności, dostosowuje się począwszy od roku następującego po roku, w którym zaprzestaje ona częściowo działalności, lub od 2013 r., jeżeli częściowe zaprzestanie działalności miało miejsce przed dniem 1 stycznia 2013 r., w następujący sposób:

Jeżeli poziom działalności podinstalacji, o której mowa w ust. 1, ograniczono o 50–75 % w porównaniu ze wstępnym poziomem działalności, podinstalacja otrzymuje jedynie połowę wstępnie przydzielonych uprawnień.

Jeżeli poziom działalności podinstalacji, o której mowa w ust. 1, ograniczono o 75–90 % w porównaniu ze wstępnym poziomem działalności, podinstalacja otrzymuje jedynie 25 % wstępnie przydzielonych uprawnień.

Jeżeli poziom działalności podinstalacji, o której mowa w ust. 1, ograniczono o co najmniej 90 % w porównaniu ze wstępnym poziomem działalności, przedmiotowa podinstalacja nie otrzymuje żadnych bezpłatnych uprawnień.

3. Jeżeli poziom działalności podinstalacji, o której mowa w ust. 1, osiąga poziom działalności wynoszący ponad 50 % w porównaniu ze wstępnym poziomem działalności, instalacja, która częściowo zaprzestała działalności, otrzymuje wstępnie przydzielone uprawnienia, począwszy od roku następującego po roku kalendarzowym, w którym poziom działalności przekroczył próg 50 %.

4. Jeżeli poziom działalności podinstalacji, o której mowa w ust. 1, osiąga poziom działalności wynoszący ponad 25 % w porównaniu ze wstępnym poziomem działalności, instalacja, która częściowo zaprzestała działalności, otrzymuje połowę wstępnie przydzielonych uprawnień, począwszy od roku następującego po roku kalendarzowym, w którym poziom działalności przekroczył próg 25 %.

Artykuł 24

Zmiany w działalności instalacji

1. Państwa członkowskie upewniają się, że wszystkie odpowiednie informacje dotyczące wszelkich planowanych lub rzeczywistych zmian zdolności produkcyjnej, poziomu działalności oraz działalności instalacji są przedkładane właściwemu organowi przez prowadzącego instalację do dnia 31 grudnia każdego roku.

2. Jeżeli następuje zmiana zdolności produkcyjnej, poziomu działalności lub działalności instalacji, która ma wpływ na przydział dla instalacji, państwa członkowskie przed określeniem ostatecznej całkowitej rocznej liczby uprawnień do emisji przydzielanych bezpłatnie przedkładają Komisji, stosując dostarczone przez nią elektroniczny wzór, wszystkie odpowiednie informacje, w tym zmienioną wstępną całkowitą roczną liczbę uprawnień do emisji przydzielanych bezpłatnie dla przedmiotowej instalacji, określoną zgodnie z niniejszą decyzją. Komisja może odrzucić zmienioną wstępną całkowitą roczną liczbę uprawnień do emisji przydzielanych bezpłatnie dla przedmiotowej instalacji.

ROZDZIAŁ V

PRZEPISY KOŃCOWE

Artykuł 25

Adresaci

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 27 kwietnia 2011 r.

W imieniu Komisji
Connie HEDEGAARD
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK I

WSKAŹNIKI DOTYCZĄCE PRODUKTÓW

1. Definicja wskaźników emisyjności dla produktów i granic systemowych bez uwzględnienia zamienności paliwa i energii elektrycznej

Wskaźnik emisyjności dla produktów	Definicja objętych produktów	Definicja objętych procesów i emisji (granic systemowych)	Narażenie na ucieczkę emisji określone w decyzji 2010/2/UE na lata 2013 i 2014	Wartość wskaźnika (uprawnień/t)
Koks	Koks wytwarzany w bateriach koksowniczych (otrzymywany w wyniku odgazowania węgla koksującego w wysokiej temperaturze) lub koks gazowniczy (produkt uboczny powstający w instalacjach gazowni) wyrażony w tonach suchego koksu. Koksu z węgla brunatnego nie uwzględniono w tym wskaźniku.	Uwzględniono wszystkie procesy bezpośrednio lub pośrednio powiązane z piecami koksowniczymi, spalaniem H ₂ S/NH ₃ , podgrzewaniem węgla (rozmrzaniem), ssawą gazu koksowniczego, instalacją odsiarczania, instalacją destylacji, instalacją wytwornicy pary, regulacją ciśnienia w bateriach, biologicznym oczyszczaniem wody, różnymi systemami ogrzewania produktów ubocznych i separatorem wodoru jednostek produkcyjnych. Oczyszczanie gazu koksowniczego zostało uwzględnione.	Tak	0,286
Ruda spiekana	Zaglomerowane produkty żelazonośne zawierające drobnoziarnistą rudę żelaza, topniki i materiały zawierające żelazo nadające się do recyklingu, posiadające właściwości chemiczne i fizyczne, takie jak poziom zasadowości, wytrzymałość mechaniczna i przepuszczalność wymagane dla zapewnienia żelaza i niezbędnych topników w procesach redukcji rudy żelaza.	Uwzględniono wszystkie procesy bezpośrednio lub pośrednio związane z taśmą spiekalniczą, zapłonem, zespołami przygotowania materiału wsadowego, zespołem przesiewania na gorąco, zespołem chłodzenia spieku, zespołem przesiewania na zimno i z wytwornicą pary jednostek produkcyjnych.	Tak	0,171
Ciekły metal	Płynna surówka żelaza do dalszego przerobu	Uwzględniono wszystkie procesy bezpośrednio lub pośrednio związane z wielkimi piecami, zespołami obróbki gorącego metalu, dmuchawami wielkopieczowymi, nagrzewnicami dmuchu wielkopieczowego, zasadowym konwertorem tlenowym, jednostkami obróbki pozapiecowej, kadziami próżniowymi, jednostkami odlewania (łącznie z cięciem), jednostką przerobu żużłu, przygotowywaniem wsadu, zespołem oczyszczania gazu wielkopieczowego, odpylaczami, wstępnym podgrzewaniem złomu, suszeniem węgla na potrzeby systemu PCI, stanowisk wstępnego podgrzewania kadzi, stanowisk wstępnego podgrzewania wlewków, wytwarzania powietrza sprężonego, zespołów obróbki pyłu (brykietowanie), zespołów obróbki osadów (brykietowanie), wtrysku pary w zespole wielkiego pieca, wytwornicy pary, chłodzenia gazu z zasadowego konwertora tlenowego i innymi procesami różnych jednostek produkcyjnych.	Tak	1,328

Wskaźnik emisyjności dla produktów	Definicja objętych produktów	Definicja objętych procesów i emisji (granic systemowych)	Narażenie na ucieczkę emisji określone w decyzji 2010/2/UE na lata 2013 i 2014	Wartość wskaźnika (uprawnień/t)
Wstępnie spieczona anoda	Anody do elektrolizy aluminium składające się z koksu naftowego, smoły i anod z normalnego odzysku, którym nadano kształt przeznaczony specjalnie dla konkretnego pieca do wytapiania i spiekane w piecach do anod w temperaturze ok. 1 150 °C.	Uwzględniono wszystkie procesy bezpośrednio lub pośrednio związane z produkcją wstępnie spiekanych anod.	Tak	0,324
Aluminium	Nieobrobione plastycznie płynne aluminium niestopowe z elektrolizy.	Uwzględniono wszystkie procesy bezpośrednio lub pośrednio związane z elektrolizą na etapie produkcji.	Tak	1,514
Szary klinkier cementowy	Szary klinkier cementowy jako całkowity wyprodukowany klinkier.	Uwzględniono wszystkie procesy bezpośrednio lub pośrednio związane z produkcją szarego klinkieru cementowego.	Tak	0,766
Biały klinkier cementowy	Biały klinkier cementowy stosowany jako najważniejszy składnik wiążący w wytwarzaniu materiałów, takich jak masy do wypełniania spoin, kleje do płytek ceramicznych, izolacja oraz zaprawy kotwiące, zaprawy do podłóg przemysłowych, gotowe tynki, zaprawy do napraw i powłoki wodoszczelne o maksymalnej średniej zawartości 0,4 % masy Fe ₂ O ₃ , 0,003 % Cr ₂ O ₃ i 0,03 % Mn ₂ O ₃ .	Uwzględniono wszystkie procesy bezpośrednio lub pośrednio związane z produkcją białego klinkieru cementowego.	Tak	0,987
Wapno	Wapno palone: tlenek wapnia (CaO) wytwarzany drogą dekarbonizacji wapienia (CaCO ₃) w postaci „standardowo czystego” wapna o zawartości wolnego CaO wynoszącej 94,5 %. Niniejszy wskaźnik emisyjności dla produktów nie obejmuje wapna wytwarzanego i używanego w tej samej instalacji w procesach oczyszczania.	Uwzględniono wszystkie procesy bezpośrednio lub pośrednio związane z produkcją wapna.	Tak	0,954

Wskaźnik emisyjności dla produktów	Definicja objętych produktów	Definicja objętych procesów i emisji (granic systemowych)	Narażenie na ucieczkę emisji określone w decyzji 2010/2/UE na lata 2013 i 2014	Wartość wskaźnika (uprawnienia/t)
Dolomit kalcynowany	<p>Dolomit kalcynowany jako mieszanina tlenków wapnia i magnezu produkowana za pomocą dekarbonizacji dolomitu ($\text{CaCO}_3 \cdot \text{MgCO}_3$) z pozostałością CO_2 przekraczającą 0,25 % i zawartością wolnego MgO wynoszącą 25–40 % i o gęstości objętościowej produktu komercyjnego poniżej $3,05 \text{ g/cm}^3$.</p> <p>Dolomit kalcynowany określa się jako „standardowo czysty dolomit kalcynowany”, jeśli zawartość wolnego CaO wynosi 57,4 %, a zawartość wolnego MgO 38,0 %.</p>	Uwzględniono wszystkie procesy bezpośrednio lub pośrednio związane z produkcją dolomitu kalcynowanego.	Tak	1,072
Dolomit spiekany	Mieszanina tlenków wapnia i magnezu stosowana jedynie do produkcji ogniotrwałych cegieł i innych ogniotrwałych produktów o minimalnej gęstości objętościowej wynoszącej $3,05 \text{ g/cm}^3$.	Uwzględniono wszystkie procesy bezpośrednio lub pośrednio związane z produkcją dolomitu spiekanego.	Tak	1,449
Szkło typu „float”	Szkło float/szlifowane/polerowane (w tonach szkła opuszczającego odprężarkę tunelową).	Uwzględniono wszystkie procesy bezpośrednio lub pośrednio związane z etapami produkcji: topieniem, klarowaniem, chłodzeniem do temperatury formowania, kąpielą i odprężaniem.	Tak	0,453
Butle i słoiki ze szkła bezbarwnego	Butle ze szkła bezbarwnego o pojemności nominalnej mniejszej niż 2,5 litra do napojów i artykułów spożywczych (z wyłączeniem butelek pokrytych skórą wyprawioną lub wtórną, butelek do karmienia niemowląt), z wyjątkiem wyrobów ze szkła wysokobezbarwnego o zawartości tlenku żelaza wyrażonej jako procent wagowy Fe_2O_3 niższej niż 0,03 % i o współrzędnych barw L^* w zakresie od 100 do 87, a^* w zakresie od 0 do -5 i b^* w zakresie od 0 do 3 (przy użyciu przestrzeni CIELab zalecanej przez Międzynarodową Komisję Oświetleniową) w tonach zapakowanego produktu.	Uwzględniono wszystkie procesy bezpośrednio lub pośrednio związane z etapami produkcji: transportu materiałów, topienia, formowania, dalszego przetwarzania, pakowania i dodatkowych procesów.	Tak	0,382

Wskaźnik emisyjności dla produktów	Definicja objętych produktów	Definicja objętych procesów i emisji (granic systemowych)	Narażenie na ucieczkę emisji określone w decyzji 2010/2/UE na lata 2013 i 2014	Wartość wskaźnika (uprawnienia/t)
Butle i słoiki ze szkła barwnego	Butle ze szkła barwnego o pojemności nominalnej mniejszej niż 2,5 litra do napojów i artykułów spożywczych (z wyłączeniem butelek pokrytych skórą wyprawioną lub wtórną, butelek do karmienia niemowląt) w tonach zapakowanego produktu.	Uwzględniono wszystkie procesy bezpośrednio lub pośrednio związane z etapami produkcji: transportu materiałów, topienia, formowania, dalszego przetwarzania, pakowania i dodatkowych procesów.	Tak	0,306
Produkty z włókien ciągłych szklanych	Szkło stopione przeznaczone do produkcji produktów z włókien ciągłych szklanych, w szczególności nici cięte, niedoprzędę, przędza, włókno szklane odcinkowe i maty (w tonach szkła wytopionego opuszczającego zbiornik żeliwiaka). Nie uwzględniono produktów z wełny mineralnej przeznaczonych na izolację termiczną, akustyczną i przeciwpożarową.	Uwzględniono wszystkie procesy bezpośrednio lub pośrednio związane z procesami produkcji: topienia szkła w piecach i oczyszczania szkła w zbiornikach żeliwiaka. We wskaźniku emisyjności dla produktów nie uwzględniono dodatkowych procesów mających na celu przetworzenie włókien na produkty przeznaczone do sprzedaży.	Tak	0,406
Cegły licówki	Cegły licówki o gęstości > 1 000 kg/m ³ stosowane w murarstwie wg normy EN 771-1, z wyjątkiem kostki brukowej, cegieł klinkierowych i cegieł licówki barwionej na niebiesko.	Uwzględniono wszystkie procesy bezpośrednio lub pośrednio związane z procesami produkcji: przygotowywanie surowców, mieszanie składników, formowanie wyrobów i nadawanie im kształtu, suszenie wyrobów, wypalanie wyrobów, wykończenie wyrobów i oczyszczanie spalin.	Nie	0,139
Kostki brukowe	Cegły ceramiczne stosowane w posadzkach zgodnie z normą EN 1344.	Uwzględniono wszystkie procesy bezpośrednio lub pośrednio związane z procesami produkcji: przygotowywanie surowców, mieszanie składników, formowanie wyrobów i nadawanie im kształtu, suszenie wyrobów, wypalanie wyrobów, wykończenie wyrobów i oczyszczanie spalin.	Nie	0,192
Dachówki	Dachówki ceramiczne według normy EN 1304:2005, z wyjątkiem dachówek barwionych na niebiesko i akcesoriów.	Uwzględniono wszystkie procesy bezpośrednio lub pośrednio związane z procesami produkcji: przygotowywanie surowców, mieszanie składników, formowania wyrobów i nadawanie im kształtu, suszenie wyrobów, wypalanie wyrobów, wykończenie wyrobów i oczyszczanie spalin.	Nie	0,144

Wskaźnik emisyjności dla produktów	Definicja objętych produktów	Definicja objętych procesów i emisji (granic systemowych)	Narażenie na ucieczkę emisji określone w decyzji 2010/2/UE na lata 2013 i 2014	Wartość wskaźnika (uprawnienia/t)
Proszek uzyskany metodą suszenia rozpryskowego	Proszek uzyskany metodą suszenia rozpryskowego przeznaczony do produkcji płytek ściennych i podłogowych tłoczonych na sucho, w tonach wyprodukowanego proszku.	Uwzględniono wszystkie procesy bezpośrednio lub pośrednio związane z produkcją proszku uzyskanego metodą suszenia rozpryskowego.	Tak	0,076
Gips	Spoiwa gipsowe gotowe składające się z gipsu kalcynowanego lub siarczanu wapnia (w tym przeznaczone do stosowania w budownictwie, do klejenia tkanin lub wyrównywania powierzchni papieru, do stosowania w stomatologii, do stosowania w rekultywacji terenów), w tonach tynku szlachetnego. Gipsu alfa nie uwzględniono w tym wskaźniku emisyjności dla produktów.	Uwzględniono wszystkie procesy bezpośrednio lub pośrednio związane z etapami produkcji: mielenia, suszenia i kalcynowania.	Nie	0,048
Suszony gips wtórny	Suszony gips wtórny (syntetyczny gips produkowany w wyniku recyklingu produktu ubocznego przemysłu energetycznego lub w wyniku recyklingu gruzu budowlanego), w tonach produktu.	Uwzględniono wszystkie procesy bezpośrednio lub pośrednio związane z suszeniem gipsu wtórnego.	Nie	0,017
Krótkowłóknista masa celulozowa siarczanowa	Krótkowłóknista masa celulozowa siarczanowa jest masą celulozową drzewną produkowaną w procesie siarczanowym przy użyciu ługu warzelnego, charakteryzującą się długością włókien wynoszącą 1–1,5 mm i stosowaną przede wszystkim w produktach wymagających szczególnej gładkości i objętości właściwej, takich jak bibułka higieniczna i papier drukowy, jednostką handlową jest ADT (tona powietrznie suchej masy).	Uwzględniono wszystkie procesy stanowiące część procesu produkcji masy celulozowej (w szczególności celulozownia, kocioł regeneracyjny, sekcja suszenia masy celulozowej i piec do wypalania wapna oraz powiązane z nimi jednostki przekształcania energii (kocioł/CHP)). Nie uwzględniono innej działalności w zakładzie, która nie jest częścią tego procesu, takiej jak produkcja wyrobów tartacznych, produkcja wyrobów z drewna, produkcja chemikaliów przeznaczonych do sprzedaży, przerób odpadów (oczyszczenie ścieków na miejscu, a nie poza terenem zakładu (suszenie, peletowanie, spalanie, składowanie)), produkcja PCC (strącanego węgla wapnia), dezodoryzacja gazów i system ciepłowniczy.	Tak	0,12

Wskaźnik emisyjności dla produktów	Definicja objętych produktów	Definicja objętych procesów i emisji (granic systemowych)	Narażenie na ucieczkę emisji określone w decyzji 2010/2/UE na lata 2013 i 2014	Wartość wskaźnika (uprawnień/t)
Długowłóknista masa siarczanowa	Długowłóknista masa siarczanowa jest masą celulozową drzewną produkowaną w procesie siarczanowym przy użyciu łągu warzelnego, charakteryzującą się długością włókien wynoszącą 3–3,5 mm i stosowaną przede wszystkim w produktach, w których istotna jest wytrzymałość, takich jak papier pakowy, jednostką handlową jest ADT (tona powietrznie suchej masy).	Uwzględniono wszystkie procesy stanowiące część procesu produkcji masy celulozowej (w szczególności celulozownia, kocioł regeneracyjny, sekcja suszenia masy celulozowej i piec do wypalania wapna oraz powiązane z nimi jednostki przekształcania energii (kocioł/CHP)). Nie uwzględniono innej działalności w zakładzie, która nie jest częścią tego procesu, takiej jak produkcja wyrobów tartacznych, produkcja wyrobów z drewna, produkcja chemikaliów przeznaczonych do sprzedaży, przerób odpadów (oczyszczanie ścieków na miejscu, a nie poza terenem zakładu (suszenie, peletowanie, spalanie, składowanie)), produkcja PCC (strącanego węglanu wapnia), dezodoryzacja gazów i system ciepłowniczy.	Tak	0,06
Masa celulozowa uzyskana metodą siarczynową, ścier drzewny otrzymywany termomechanicznie i mechanicznie	<p>Masa celulozowa uzyskana metodą siarczynową produkowana w szczególnym procesie wytwarzania masy celulozowej, np. masa celulozowa produkowana przez warzenie zrębków w zbiorniku ciśnieniowym w obecności siarczynowego roztworu warzelnego, jednostką handlową jest ADT sprzedawanej produkcji netto. Masa celulozowa uzyskana metodą siarczynową może być bielona lub niebielona.</p> <p>Rodzaje mas mechanicznych, takie jak masa termomechaniczna i ścier, jednostką handlową jest ADT sprzedawanej produkcji netto. Masa celulozowa mechaniczna może być bielona lub niebielona.</p> <p>Grupa ta nie obejmuje mniejszych podgrup masy celulozowej półchemicznej otrzymywanej metodami chemiczno-termomechanicznymi i rozpuszczalnymi.</p>	Uwzględniono wszystkie procesy stanowiące część procesu produkcji masy celulozowej (w szczególności celulozownia, kocioł regeneracyjny, sekcja suszenia masy celulozowej i piec do wypalania wapna oraz powiązane z nimi jednostki przekształcania energii (kocioł/CHP)). Nie uwzględniono innej działalności w zakładzie, która nie jest częścią tego procesu, takiej jak produkcja wyrobów tartacznych, produkcja wyrobów z drewna, produkcja chemikaliów przeznaczonych do sprzedaży, przerób odpadów (oczyszczanie ścieków na miejscu, a nie poza terenem zakładu (suszenie, peletowanie, spalanie, składowanie)), produkcja PCC (strącanego węglanu wapnia), dezodoryzowanie gazów i system ciepłowniczy.	Tak	0,02
Masa makulaturowa	Masy z włókien pochodzących z papieru lub tektury z odzysku (z odpadów i skrawków) lub z innych włóknistych materiałów celulozowych, jednostką handlową jest ADT sprzedawanej produkcji netto.	Uwzględniono wszystkie procesy stanowiące część procesu produkcji masy makulaturowej oraz powiązane z nimi jednostki przekształcania energii (kocioł/CHP). Nie uwzględniono innej działalności w zakładzie, która nie jest częścią tego procesu, takiej jak produkcja wyrobów tartacznych, produkcja wyrobów z drewna, produkcja chemikaliów przeznaczonych do sprzedaży, przerób odpadów (oczyszczanie ścieków na miejscu, a nie poza terenem zakładu (suszenie, peletowanie, spalanie, składowanie)), produkcja PCC (strącanego węglanu wapnia), dezodoryzacja gazów i system ciepłowniczy.	Tak	0,039

Wskaźnik emisyjności dla produktów	Definicja objętych produktów	Definicja objętych procesów i emisji (granice systemowych)	Narażenie na ucieczkę emisji określone w decyzji 2010/2/UE na lata 2013 i 2014	Wartość wskaźnika (uprawnienia/t)
Papier gazetowy	Szczególny rodzaj papieru (w zwojach lub arkuszach), jednostką handlową jest ADT sprzedawanej produkcji netto, wykorzystywany do drukowania gazet, produkowany ze ścieru i/lub masy celulozowej otrzymywanej mechanicznie lub z włókien odzyskanych w wyniku recyklingu (włókna wtórne) lub z połączenia powyższych w dowolnej proporcji. Gramatura zazwyczaj mieści się w granicach od 40 do 52 g/m ² , ale może sięgać 65 g/m ² . Papier gazetowy jest wykańczany maszynowo lub lekko kalandrowany, biały lub delikatnie barwiony i stosuje się go w zwojach w przypadku druku typograficznego, offsetowego lub fleksograficznego.	Uwzględniono wszystkie procesy stanowiące część procesu produkcji papieru (w szczególności maszyna papiernicza lub tekturница i powiązane z nimi jednostki przekształcania energii (kocioł/CHP) oraz bezpośrednie zużycie paliwa w tym procesie). Nie uwzględniono innej działalności w zakładzie, która nie jest częścią tego procesu, takiej jak produkcja wyrobów tartacznych, produkcja wyrobów z drewna, produkcja chemikaliów przeznaczonych do sprzedaży, przerób odpadów (oczyszczenie ścieków na miejscu, a nie poza terenem zakładu (suszenie, peletowanie, spalanie, składowanie)), produkcja PCC (strącanego węgla wapnia), dezodoryzacja gazów i system ciepłowniczy.	Tak	0,298
Wysokogatunkowy papier niepowlekany	Wysokogatunkowy papier niepowlekany, obejmujący zarówno papier niepowlekany drzewny, jak i papier niepowlekany bezdrzewny, jednostką handlową jest ADT sprzedawanej produkcji netto: 1. Papier niepowlekany bezdrzewny nadający się do druku lub innych celów graficznych wytwarzany z masy papierniczej zawierającej głównie włókna pierwotne, o różnych poziomach zawartości wypełniacza mineralnego z zastosowaniem różnych procesów wykończeniowych. Ten rodzaj papieru obejmuje większość papierów biurowych, takich jak formularze, papier do powielania na kserokopiarce, komputerowy, papeterijny i książkowy. 2. Papier niepowlekany drzewny obejmuje różne rodzaje papieru wytwarzane z mas mechanicznych stosowane do pakowania lub celów graficznych/w czasopiśmie.	Uwzględniono wszystkie procesy stanowiące część procesu produkcji papieru (w szczególności maszyna papiernicza lub tekturница i powiązane z nimi jednostki przekształcania energii (kocioł/CHP) oraz bezpośrednie zużycie paliwa w tym procesie). Nie uwzględniono innej działalności w zakładzie, która nie jest częścią tego procesu, takiej jak produkcja wyrobów tartacznych, produkcja wyrobów z drewna, produkcja chemikaliów przeznaczonych do sprzedaży, przerób odpadów (oczyszczenie ścieków na miejscu, a nie poza terenem zakładu (suszenie, peletowanie, spalanie, składowanie)), produkcja PCC (strącanego węgla wapnia), dezodoryzacja gazów i system ciepłowniczy.	Tak	0,318
Wysokogatunkowy papier powlekany	Wysokogatunkowy papier powlekany obejmujący zarówno papier powlekany drzewny, jak i papier powlekany bezdrzewny, jednostką handlową jest ADT sprzedawanej produkcji netto: 1. Papier powlekany bezdrzewny produkowany	Uwzględniono wszystkie procesy stanowiące część procesu produkcji papieru (w szczególności maszyna papiernicza lub tekturница i powiązane z nimi jednostki przekształcania energii (kocioł/CHP) oraz bezpośrednie zużycie paliwa w tym procesie). Nie uwzględniono innej działalności w zakładzie, która nie	Tak	0,318

Wskaźnik emisyjności dla produktów	Definicja objętych produktów	Definicja objętych procesów i emisji (granic systemowych)	Narażenie na ucieczkę emisji określone w decyzji 2010/2/UE na lata 2013 i 2014	Wartość wskaźnika (uprawnień/t)
	<p>z włókien wytwarzanych głównie w procesie roztwarzania chemicznego powlekany w trakcie procesu i przeznaczony do różnych zastosowań. Grupa ta obejmuje przede wszystkim papier do druku publikacji.</p> <p>2. Papier powlekany drzewny otrzymywany z mas mechanicznych stosowany do celów graficznych/w czasopiśmie.</p>	<p>jest częścią tego procesu, takiej jak produkcja wyrobów tartacznych, produkcja wyrobów z drewna, produkcja chemikaliów przeznaczonych do sprzedaży, przerób odpadów (oczyszczenie ścieków na miejscu, a nie poza terenem zakładu (suszenie, peletowanie, spalanie, składowanie)), produkcja PCC (strącanego węgla wapnia), dezodoryzacja gazów i system ciepłowniczy.</p>		
Bibułka higieniczna	<p>Papier bibułkowy według sprzedawanej produkcji netto w przeliczeniu na zwój surowy obejmuje szeroki zakres bibulek i innych papierów higienicznych przeznaczonych do stosowania w gospodarstwach domowych lub w zakładach handlowych lub przemysłowych, takich jak papier toaletowy i chusteczki higieniczne, ręczniki kuchenne, ręczniki do higieny osobistej i czyszciva przemysłowe, wyrób pieluch dla niemowląt, podpasek higienicznych itd. TAD – Through Air Dried Tissue – bibułka suszone przedmuchowo – nie należy do tej grupy.</p>	<p>Uwzględniono wszystkie procesy stanowiące część procesu produkcji papieru (w szczególności maszyna papiernicza lub tekturница i powiązane z nimi jednostki przekształcania energii (kocioł/CHP) oraz bezpośrednie zużycie paliwa w tym procesie). Nie uwzględniono innej działalności w zakładzie, która nie jest częścią tego procesu, takiej jak produkcja wyrobów tartacznych, produkcja wyrobów z drewna, produkcja chemikaliów przeznaczonych do sprzedaży, przerób odpadów (oczyszczenie ścieków na miejscu, a nie poza terenem zakładu (suszenie, peletowanie, spalanie, składowanie)), produkcja PCC (strącanego węgla wapnia), dezodoryzacja gazów i system ciepłowniczy. Przeliczanie gramatury zwoju surowego na produkty końcowe nie jest częścią tego wskaźnika emisyjności dla produktów.</p>	Tak	0,334
„Testliner” i fluting (papier na warstwę pofalowaną)	<p>„Testliner” i fluting, jednostką handlową jest ADT sprzedawanej produkcji netto:</p> <p>1. „Testliner” obejmuje rodzaje tektury, której testy spełniają określone wymagania przyjęte przez przemysł opakowaniowy w celu zakwalifikowania do użytku jako zewnętrzna warstwa tektury falistej, z której produkuje się opakowania transportowe. „Testliner” produkuje się przede wszystkim z włókien otrzymywanych w wyniku recyklingu (włókien wtórnych).</p> <p>2. Termin fluting (papier na warstwę pofalowaną) odnosi się do środkowej warstwy tektury falistej, z której</p>	<p>Uwzględniono wszystkie procesy stanowiące część procesu produkcji papieru (w szczególności maszyna papiernicza lub tekturница i powiązane z nimi jednostki przekształcania energii (kocioł/CHP) oraz bezpośrednie zużycie paliwa w tym procesie). Nie uwzględniono innej działalności w zakładzie, która nie jest częścią tego procesu, takiej jak produkcja wyrobów tartacznych, produkcja wyrobów z drewna, produkcja chemikaliów przeznaczonych do sprzedaży, przerób odpadów (oczyszczenie ścieków na miejscu, a nie poza terenem zakładu (suszenie, peletowanie, spalanie, składowanie)), produkcja PCC (strącanego węgla wapnia), dezodoryzacja gazów i system ciepłowniczy.</p>	Tak	0,248

Wskaźnik emisyjności dla produktów	Definicja objętych produktów	Definicja objętych procesów i emisji (granic systemowych)	Narażenie na ucieczkę emisji określone w decyzji 2010/2/UE na lata 2013 i 2014	Wartość wskaźnika (uprawnienia/t)
	<p>wyrabia się opakowania transportowe, sklejony z obu stron z papierem pokryciowym (kraftliner/testliner). Fluting wytwarzany jest przede wszystkim z włókien wtórnych, ale grupa ta obejmuje również tekturę produkowaną z masy celulozowej lub półchemicznej.</p>			
Tektura niepowlekana	<p>Ten wskaźnik dotyczy szerokiego asortymentu produktów niepowlekanych (jednostką handlową jest ADT sprzedawanej produkcji netto) jedno- lub wielowarstwowych. Tekturę niepowlekaną stosuje się przede wszystkim w opakowaniach, w których najważniejszą wymaganą cechą jest wytrzymałość i sztywność, i w przypadkach, których aspekty komercyjne jako nośnika informacji mają drugorzędne znaczenie. Tektura produkowana jest z włókien pierwotnych i/lub wtórnych i ma odpowiednie właściwości pod względem zginania, sztywności i podatności do cięcia. Stosowana jest przede wszystkim do produkcji opakowań produktów konsumpcyjnych, takich jak żywność mrożona, kosmetyki, i pojemniki na płyny; znana jest również jako tektura lita, tektura pudełkowa lub na wielopaki lub tektura na tuleje.</p>	<p>Uwzględniono wszystkie procesy stanowiące część procesu produkcji papieru (w szczególności maszyna papiernicza lub tekturница i powiązane z nimi jednostki przekształcania energii (kocioł/CHP) oraz bezpośrednie zużycie paliwa w tym procesie). Nie uwzględniono innej działalności w zakładzie, która nie jest częścią tego procesu, takiej jak produkcja wyrobów tartacznych, produkcja wyrobów z drewna, produkcja chemikaliów przeznaczonych do sprzedaży, przerób odpadów (oczyszczenie ścieków na miejscu, a nie poza terenem zakładu (suszenie, peletowanie, spalanie, składowanie)), produkcja PCC (strącanego węgla wapnia), dezodoryzacja gazów i system ciepłowniczy.</p>	Tak	0,237
Tektura powlekana	<p>Ten wskaźnik dotyczy szerokiego asortymentu produktów powlekanych (jednostką handlową jest ADT sprzedawanej produkcji netto) jedno- lub wielowarstwowych. Tektura powlekana jest stosowana głównie w zastosowaniach handlowych, które wymagają drukowania informacji marketingowych na opakowaniu, które ma trafić na półkę w sklepie, czyli w takich zastosowaniach, jak żywność, leki, kosmetyki i inne. Tektura ta produkowana jest z włókien pierwotnych i/lub wtórnych i wykazuje odpowiednie właściwości pod względem zginania, sztywności i podatności do</p>	<p>Uwzględniono wszystkie procesy stanowiące część procesu produkcji papieru (w szczególności maszyna papiernicza lub tekturница i powiązane z nimi jednostki przekształcania energii (kocioł/CHP) oraz bezpośrednie zużycie paliwa w tym procesie). Nie uwzględniono innej działalności w zakładzie, która nie jest częścią tego procesu, takiej jak produkcja wyrobów tartacznych, produkcja wyrobów z drewna, produkcja chemikaliów przeznaczonych do sprzedaży, przerób odpadów (oczyszczenie ścieków na miejscu, a nie poza terenem zakładu (suszenie, peletowanie, spalanie, składowanie)), produkcja PCC (strącanego węgla wapnia), dezodoryzacja gazów i system ciepłowniczy.</p>	Tak	0,273

Wskaźnik emisyjności dla produktów	Definicja objętych produktów	Definicja objętych procesów i emisji (granic systemowych)	Narażenie na ucieczkę emisji określone w decyzji 2010/2/UE na lata 2013 i 2014	Wartość wskaźnika (uprawnień/t)
	cięcia. Stosuje się ją jako opakowania produktów konsumpcyjnych, takich jak żywność mrożona, kosmetyki, i pojemniki na płyny; znana jest również jako tektura lita, tektura przeznaczona na pudełka składane lub na wielopaki lub tektura na tuleje.			
Kwas azotowy	Kwas azotowy (HNO ₃) wyrażony w tonach HNO ₃ (100 %).	Uwzględniono wszystkie procesy bezpośrednio lub pośrednio związane z produkcją produktu objętego wskaźnikiem emisyjności dla produktów oraz procesu niszczenia N ₂ O, z wyjątkiem produkcji amoniaku.	Tak	0,302
Kwas adypinowy	Kwas adypinowy wyrażany w tonach suchego oczyszczonego kwasu adypinowego przechowywany w silosach lub pakowany w (duże) worki.	Uwzględniono wszystkie procesy bezpośrednio lub pośrednio związane z produkcją produktu objętego wskaźnikiem emisyjności dla produktów oraz proces niszczenia N ₂ O.	Tak	2,79
Monomer chlorku winylu (VCM)	Chlorek winylu (chloroetylen).	Uwzględniono wszystkie procesy bezpośrednio lub pośrednio związane z etapami produkcji: bezpośredniego chlorowania, oksychlorowania i wytwarzania monomeru chlorku winylu metodą krakingu dichlorku etylenu.	Tak	0,204
Fenol/ aceton	Suma fenolu, acetonu i produktu ubocznego jakim jest alfa-metylostyren, jako całkowita produkcja.	Uwzględniono wszystkie procesy bezpośrednio lub pośrednio związane z produkcją fenolu i acetonu, w szczególności ze sprężaniem powietrza, otrzymywaniem wodoronadtlenku, odzyskiwaniem kumenu z zużytego powietrza, zatężaniem i rozszczepianiem, rozbijaniem i oczyszczaniem, krakingiem smoły, odzyskiwaniem i oczyszczaniem acetofenonu, odzyskiwaniem siarczanu amonu przeznaczonego na eksport, uwodornianiem siarczanu amonu w celu utylizacji w obrębie granic systemowych, wstępnym oczyszczaniem ścieków (w pierwszej kolumnie odpędowej ścieków), wytwarzaniem wody chłodzącej (np. w chłodniach kominowych), utylizacją wody chłodzącej (w pompach cyrkulacyjnych), pochodniami i piecami do spiekania (nawet jeśli fizycznie znajdują się poza obrębem granic systemowych) oraz ze wszelkim zużyciem paliwooszczędnym.	Tak	0,266
S-PVC	Chlorek poliwinylu; niezmiészany z żadną inną substancją, zawierający cząsteczki PVC o średniej wielkości 50–200 µm.	Uwzględniono wszystkie procesy bezpośrednio lub pośrednio związane z produkcją S-PVC, z wyjątkiem produkcji monomeru chlorku winylu.	Tak	0,085
E-PVC	Chlorek poliwinylu; niezmiészany z żadną inną substancją, zawierający cząsteczki PVC o średniej wielkości 0,1–3 µm.	Uwzględniono wszystkie procesy bezpośrednio lub pośrednio związane z produkcją E-PVC, z wyjątkiem produkcji monomeru chlorku winylu.	Tak	0,238

Wskaźnik emisyjności dla produktów	Definicja objętych produktów	Definicja objętych procesów i emisji (granice systemowych)	Narażenie na ucieczkę emisji określone w decyzji 2010/2/UE na lata 2013 i 2014	Wartość wskaźnika (uprawnienia/t)
Soda kalcynowana	Węglan sodu jako produkcja całkowita brutto, z wyjątkiem gęstej sody kalcynowanej uzyskiwanej jako produkt uboczny w sieci produkcji kaprolaktamu.	Uwzględniono wszystkie procesy w jednostkach produkcyjnych bezpośrednio lub pośrednio związane z oczyszczaniem solanki, kalcynacją wapienia, produkcją mleka wapiennego, absorpcją amoniaku, wytrącaniem NaHCO_3 , filtrowaniem lub oddzielaniem kryształków NaHCO_3 z roztworu macierzystego, rozkładem NaHCO_3 na Na_2CO_3 , odzyskiwaniem amoniaku i zagęszczaniem lub produkcją gęstej sody kalcynowanej.	Tak	0,843

Jeżeli nie podano innego odniesienia, wszystkie wskaźniki emisyjności dla produktów odnoszą się do 1 tony wytworzonego produktu wyrażonego jako produkcja sprzedawana (netto) i do 100 % czystości przedmiotowej substancji.

Wszystkie definicje procesów i objętych nimi emisji (granice systemowe) obejmują pochodnie, jeżeli występują.

Narażenie na ucieczkę emisji w przypadku produktów objętych wskaźnikiem emisyjności dla produktów zostało określone na podstawie decyzji 2010/2/UE i obowiązuje na lata 2013–2014. Decyzją Komisji do niniejszego wykazu mogą zostać dodane dodatkowe sektory.

2. Definicja wskaźników emisyjności dla produktów i granic systemowych z uwzględnieniem zamienności paliwa i energii elektrycznej

Wskaźnik emisyjności dla produktów	Definicja objętych produktów	Definicja objętych procesów i emisji (granice systemowe)	Narażenie na ucieczkę emisji określone w decyzji 2010/2/UE na lata 2013 i 2014	Wartość wskaźnika (uprawnienia/t)
Produkty rafinerijne	Mieszanina produktów rafinerijnych o zawartości ponad 40 % lekkich produktów (benzyny silnikowej, w tym benzyny lotniczej, paliwa typu benzyny do silników odrzutowych, innych lekkich mieszanin ropy naftowej, nafty, w tym paliwa typu nafta do silników odrzutowych, olejów napędowych) wyrażona w tonach CWT.	Uwzględniono wszystkie procesy rafinerijne spełniające definicję jednej z jednostek produkcyjnych CWT oraz pomocniczych jednostek nieprodukcyjnych działających w granicach rafinerii, takich jak zbiorniki, mieszanie, oczyszczanie itd. W celu określenia pośrednich emisji uwzględnia się całkowite zużycie energii elektrycznej w granicach systemowych.	Tak	0,0295
Stal węglowa z pieca łukowego	Stal zawierająca poniżej 8 % metalicznych pierwiastków stopowych i przypadkowych domieszek, przy których poziomie nadaje się do zastosowań, w których nie jest wymagana wysoka jakość powierzchni i przetwarzania.	Uwzględniono wszystkie procesy w jednostkach produkcyjnych bezpośrednio i pośrednio związane z piecem łukowym, obróbką pozapiecową, odlewaniem i cięciem, jednostką dopalania gazów, zespołem odpylania, stanowiskami podgrzewania kadzi, stanowiskami podgrzewania wlewków, suszeniem i podgrzewaniem złomu. W celu określenia pośrednich emisji uwzględnia się całkowite zużycie energii elektrycznej w granicach systemowych.	Tak	0,283

Wskaźnik emisyjności dla produktów	Definicja objętych produktów	Definicja objętych procesów i emisji (granice systemowe)	Narażenie na ucieczkę emisji określone w decyzji 2010/2/UE na lata 2013 i 2014	Wartość wskaźnika (uprawnienia/t)
Stal wysokostopowa z pieca łukowego	Stal zawierająca 8 % lub więcej metalicznych pierwiastków stopowych lub od której oczekuje się wysokiej jakości powierzchni i przetwarzalności.	Uwzględniono wszystkie procesy w jednostkach produkcyjnych bezpośrednio i pośrednio związane piecem łukowym, obróbką pozapiecową, odlewaniem i cięciem, jednostką dopalania gazów, jednostką odpylającą, stanowiskami podgrzewania kadzi, stanowiskami podgrzewania wlewków, wolno chłodzącą kadzią, suszeniem i podgrzewaniem złomu. Nie uwzględniono rafinatora żelazochromu i kriogenicznego przechowywania gazów przemysłowych w jednostkach produkcyjnych. W celu określenia pośrednich emisji uwzględnia się całkowite zużycie energii elektrycznej w granicach systemowych.	Tak	0,352
Odlew żeliwny	Żeliwo odlewane wyrażone w tonach ciekłego żelaza, z dodatkami stopowymi, bez naskórka i gotowe do odlewania.	Uwzględniono wszystkie procesy bezpośrednio lub pośrednio związane z etapami produkcji: wytapialnią, odlewnią, rdzeniownią i z wykończeniem. W celu określenia pośrednich emisji uwzględnia się jedynie zużycie energii elektrycznej na potrzeby procesów topienia w granicach systemowych.	Tak	0,325
Wełna mineralna	Produkty izolacyjne z wełny mineralnej przeznaczone na izolację termiczną, akustyczną i przeciwpożarową wyprodukowane przy zastosowaniu szkła, kamienia lub żużla.	Uwzględniono wszystkie procesy bezpośrednio lub pośrednio związane z etapami produkcji: topieniem, tworzeniem włókien i wstrzykiwaniem spoiwa, utwardzaniem i formowaniem. W celu określenia pośrednich emisji uwzględnia się całkowite zużycie energii elektrycznej w granicach systemowych.	Nie	0,682
Płyta gipsowa	Wskaźnik dotyczy płyt, arkuszy, tafli, płytek, podobnych wyrobów z gipsu/mieszanek na bazie gipsu, (nie)licowanych/wzmocnionych jedynie papierem/tekturą, z wyłączeniem wyrobów zlepionych gipsem, pokrytych ozdobami (w tonach szlachetnego tynku). Ten wskaźnik emisyjności dla produktów nie uwzględnia płyt gipsowych włóknistych o dużej gęstości.	Uwzględniono wszystkie procesy bezpośrednio lub pośrednio związane z etapami produkcji: mielenia, kalcynowania i suszenia płyt. W celu określenia pośrednich emisji uwzględnia się jedynie zużycie energii elektrycznej pomp ciepła stosowanych na etapie suszenia.	Nie	0,131

Wskaźnik emisyjności dla produktów	Definicja objętych produktów	Definicja objętych procesów i emisji (granice systemowe)	Narażenie na ucieczkę emisji określone w decyzji 2010/2/UE na lata 2013 i 2014	Wartość wskaźnika (uprawnienia/t)
Sadza	Sadza piecowa. Ten wskaźnik nie uwzględnia produktów z sadzy gazowej i lampowej.	Uwzględniono wszystkie procesy bezpośrednio lub pośrednio związane z produkcją sadzy piecowej oraz wykończeniem, pakowaniem i spalaniem gazu odpadowego. W celu określenia pośrednich emisji uwzględnia się całkowite zużycie energii elektrycznej w granicach systemowych.	Tak	1,954
Amoniak	Amoniak (NH ₃) wyrażony w tonach wytworzonej ilości.	Uwzględniono wszystkie procesy bezpośrednio lub pośrednio związane z produkcją amoniaku i produktu pośredniego w postaci wodoru. W celu określenia pośrednich emisji uwzględnia się całkowite zużycie energii elektrycznej w granicach systemowych.	Tak	1,619
Kraking parowy	Mieszanina chemikaliów wysokich wartościach (HVC) wyrażona jako całkowita masa acetyleny, etylenu, propylenu, butadienu, benzenu i wodoru, z wyłączeniem HVC z dodatkowych ilości (wodór, etylen, inne HVC) o zawartości co najmniej 30 % etylenu w całkowitej mieszaninie produktów i o zawartości HVC, gazu paliwowego, butenów i ciekłych węglowodorów o łącznej masie stanowiącej co najmniej 50 % całkowitej mieszaniny produktów.	Uwzględniono wszystkie procesy bezpośrednio lub pośrednio związane z produkcją wysokowartościowych chemikaliów w postaci oczyszczonego produktu lub produktu pośredniego o skoncentrowanej zawartości odpowiedniej wysokowartościowej substancji chemicznej w najniższej formie nadającej się do sprzedaży (surowe C4, odwodorniona benzyna do pirolizy), z wyłączeniem wyodrębniania C4 (wytwórnia butadienu), uwodornianie C4, hydrowodowania benzyny do pirolizy i ekstrakcji związków aromatycznych oraz logistyka/przechowywanie na potrzeby codziennej działalności. W celu określenia pośrednich emisji uwzględnia się całkowite zużycie energii elektrycznej w granicach systemowych.	Tak	0,702
Związki aromatyczne	Mieszanina związków aromatycznych wyrażona w tonach CWT.	Uwzględniono wszystkie procesy w instalacjach jednostkowych bezpośrednio lub pośrednio związane z hydrowodowaniem benzyny do pirolizy, ekstrakcją benzenu/tolenu/ksylenu (BTX), TDP, HDA izomeryzacją ksylenu, w zespole P-ksylenu, produkcją kumenu i produkcją cykloheksanu. W celu określenia pośrednich emisji uwzględnia się całkowite zużycie energii elektrycznej w granicach systemowych.	Tak	0,0295

Wskaźnik emisyjności dla produktów	Definicja objętych produktów	Definicja objętych procesów i emisji (granice systemowe)	Narażenie na ucieczkę emisji określone w decyzji 2010/2/UE na lata 2013 i 2014	Wartość wskaźnika (uprawnienia/t)
Styren	Monomer styrenu (benzen winylu, numer CAS: 100-42-5).	<p>Uwzględniono wszystkie procesy bezpośrednie lub pośrednio związane z produkcją styrenu oraz produktu pośredniego w postaci etylobenzenu (łącznie z ilością wykorzystywaną jako surowiec do produkcji styrenu).</p> <p>W celu określenia pośrednich emisji uwzględnia się całkowite zużycie energii elektrycznej w granicach systemowych.</p>	Tak	0,527
Wodór	<p>Czysty wodór i mieszaniny wodoru i tlenku węgla o zawartości wodoru wynoszącej co najmniej 60 % ułamka molowego całkowitej zawartości wodoru i tlenku węgla na podstawie zagregowanych wszystkich strumieni produktów eksportowanych z przedmiotowej podinstalacji, zawierających tlenek wodoru i tlenek węgla, wyrażone objętościowo jako 100 % wodór.</p>	<p>Uwzględniono wszystkie właściwe elementy procesu bezpośrednio lub pośrednio związane z produkcją wodoru i rozdzielaniem wodoru i tlenku węgla. Elementy te znajdują się między:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) punktem (punktami) wprowadzenia wsadu (wsadów) węglowodoru i, jeżeli są oddzielne, paliwa (paliw); b) punktami wyjścia wszystkich strumieni produktów zawierających wodór lub tlenek węgla; c) punktem (punktami) wprowadzenia lub wyjścia importu lub eksportu ciepła. <p>W celu określenia pośrednich emisji uwzględnia się całkowite zużycie energii elektrycznej w granicach systemowych.</p>	Tak	8,85
Gaz syntezowy	<p>Mieszaniny wodoru i tlenku węgla o zawartości wodoru wynoszącej poniżej 60 % ułamka molowego całkowitej zawartości wodoru i tlenku węgla na podstawie zagregowanych wszystkich strumieni produktów eksportowanych z przedmiotowej podinstalacji, zawierających tlenek wodoru i tlenek węgla, wyrażone objętościowo jako 47 % wodór.</p>	<p>Uwzględniono wszystkie właściwe elementy procesu bezpośrednio lub pośrednio związane z produkcją gazu syntezowego i rozdzielaniem wodoru i tlenku węgla. Elementy te znajdują się między:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) punktem (punktami) wprowadzenia wsadu (wsadów) węglowodoru i, jeżeli są oddzielne, paliwa (paliw); b) punktami wyjścia wszystkich strumieni produktów zawierających wodór i tlenek węgla; c) punktem (punktami) wprowadzenia lub wyjścia importu lub eksportu ciepła. <p>W celu określenia pośrednich emisji uwzględnia się całkowite zużycie energii elektrycznej w granicach systemowych.</p>	Tak	0,242

Wskaźnik emisyjności dla produktów	Definicja objętych produktów	Definicja objętych procesów i emisji (granice systemowe)	Narażenie na ucieczkę emisji określone w decyzji 2010/2/UE na lata 2013 i 2014	Wartość wskaźnika (uprawnienia/t)
Tlenek etylenu/glikole etylenowe	Wskaźnik dotyczący tlenku etylenu/glikolu etylenu obejmuje tlenek etylenu (o wysokiej czystości), glikol monoetylenowy (standardowy gatunek + gatunek włóknotwórczy (o wysokiej czystości)), glikol dietylenowy i glikol trietylenowy. Całkowita ilość produktów jest wyrażona w ekwiwalentach tlenku etylenu określonych jako ilość tlenku etylenu (w masie), która jest zawarta w jednej jednostce masy określonego glikolu.	Uwzględniono wszystkie procesy bezpośrednio lub pośrednio związane z produkcją tlenku etylenu, sekcją oczyszczania tlenku etylenu i glikolu w jednostkach produkcyjnych. Wskaźnik dotyczący tego produktu obejmuje całkowite zużycie energii elektrycznej (i związane z nim emisje pośrednie) w granicach systemowych.	Tak	0,512

Jeżeli nie podano innego odniesienia, wszystkie wskaźniki emisyjności dla produktów odnoszą się do 1 tony wytworzonego produktu wyrażonego jako produkcja sprzedawana (netto) i do 100 % czystości przedmiotowej substancji.

Wszystkie definicje procesów i objętych nimi emisji (granice systemowe) obejmują pochodnie, jeżeli występują.

Narażenie na ucieczkę emisji w przypadku produktów objętych wskaźnikiem zostało określone na podstawie decyzji 2010/2/UE i obowiązuje na lata 2013 i 2014. Decyzją Komisji do niniejszego wykazu mogą zostać dodane dodatkowe sektory.

3. Wskaźniki dotyczące ciepła i paliwa

Wskaźnik	Wartość wskaźnika (uprawnienia/TJ)
Wskaźnik emisyjności oparty na ciepłe	62,3
Wskaźnik emisyjności oparty na paliwie	56,1

ZAŁĄCZNIK II

SZCZEGÓŁOWE WSKAŹNIKI DOTYCZĄCE PRODUKTU

1. Wskaźnik dotyczący rafinerii: funkcje CWT

Funkcja CWT	Opis	Podstawa (kt/a)	Współczynnik CWT
Atmosferyczna destylacja surowca	Instalacja hydrokrakingu pracująca w łagodniejszych warunkach niż standardowa instalacja, standardowa instalacja hydrokrakingu	F	1,00
Destylacja próżniowa	Frakcjonowanie próżniowe w łagodniejszych warunkach, standardowa wieża próżniowa, wieża frakcjonowania próżniowego Współczynnik destylacji próżniowej obejmuje również średnią energię i emisje w przypadku zespołu zasilania w wysokiej próżni (HFV – Heavy Feed Vacuum). W związku z tym, że jest ona zawsze połączona szeregowo z jednostką średniej próżni, zdolności produkcyjnej jednostki wysokiej próżni nie oblicza się oddzielnie.	F	0,85
Odasfaltowanie rozpuszczalnikiem	Rozpuszczalnik konwencjonalny, rozpuszczalnik superkrytyczny	F	2,45
Krakovanie wstępne	Osad atmosferyczny (bez bębna grzewczego), osad atmosferyczny (z bębniem grzewczym), surowiec stanowiący pozostałość destylacji próżniowej (bez bębna grzewczego), surowiec stanowiący pozostałość destylacji próżniowej (z bębniem grzewczym) Współczynnik krakowania wstępnego obejmuje również średnią energię i emisje w przypadku impulsowej kolumny próżniowej (VAC VFL), ale zdolności produkcyjnej nie oblicza się oddzielnie.	F	1,40
Kraking termiczny	Współczynnik krakingu termicznego obejmuje również średnią energię i emisje w przypadku impulsowej kolumny próżniowej (VAC VFL), ale mocy nie oblicza się oddzielnie.	F	2,70
Koksowanie opóźnione	Koksowanie opóźnione	F	2,20
Koksowanie fluidalne	Koksowanie fluidalne	F	7,60
Flexicoking	Flexicoking	F	16,60
Kalcynacja koksu	Piec o osi pionowej, piec obrotowy o osi poziomej	P	12,75
Fluidalny kraking katalityczny	Fluidalny kraking katalityczny, łagodny kraking katalityczny pozostałości, kraking katalityczny pozostałości	F	5,50
Pozostały kraking katalityczny	Kraking katalityczny w procesie Houdry'ego, kraking z katalizatorem ruchomym	F	4,10
Hydrokraking destylatu/oleju napędowego	Łagodny hydrokraking, ciężki hydrokraking, kraking benzyny ciężkiej	F	2,85
Hydrokraking pozostałości	H-Oil, LC-Fining™ i Hycon	F	3,75
Hydrorafinacja benzyny ciężkiej/oleju napędowego	Nasycanie benzenu, odsiarczanie surowców C4-C6, konwencjonalna głęboka rafinacja benzyny ciężkiej, nasycanie diolefiny do uzyskania olefin, nasycanie diolefin do uzyskania olefin w surowcu przeznaczonym do alkilowania, głęboka rafinacja benzyny FCC z minimalną utratą oktanów, alkilowanie olefinowe grupy tio-S, proces S-Zorb™, wybiórcza głęboka rafinacja benzyny do pirolizy/benzyny ciężkiej, odsiarczanie benzyny do pirolizy/benzyny ciężkiej, wybiórcza rafinacja benzyny do pirolizy/benzyny ciężkiej Współczynnik hydrorafinacji benzyny ciężkiej obejmuje energię i emisje w przypadku reaktora wybiórczej hydrorafinacji (NHYT/RXST), ale mocy nie oblicza się oddzielnie.	F	1,10

Funkcja CWT	Opis	Podstawa (kt/a)	Współczynnik CWT
Hydrowy rafinacja nafty/oleju napędowego	Nasywanie związków aromatycznych, głęboka rafinacja konwencjonalna, uwodornianie związków aromatycznych rozpuszczalnikiem, konwencjonalna głęboka rafinacja destylatu, głęboka rafinacja destylatu o wysokiej różnicy liczb oktanowych, głęboka rafinacja destylatu o bardzo wysokiej różnicy liczb oktanowych, średnie odparafinowywanie destylatu, proces S-Zorb™, wybiórcza głęboka rafinacja destylatów	F	0,90
Głęboka rafinacja pozostałości	Odsiarczanie pozostałości po destylacji atmosferycznej, odsiarczanie pozostałości po destylacji próżniowej	F	1,55
Hydrowy rafinacja gazowego oleju próżniowego	Hydroodsiarczanie/denitryfikacja, hydroodsiarczanie	F	0,90
Produkcja wodoru	Reforming parowy metanu, reforming parowy benzyny ciężkiej, jednostki częściowego utleniania lekkich surowców Współczynnik produkcji wodoru obejmuje energię i emisję w przypadku oczyszczania (H2 PURE), ale mocy nie oblicza się oddzielnie.	P	300,00
Reformowanie katalityczne	Ciągła regeneracja, cykliczna, półregeneracja, AROMAX	F	4,95
Alkilacja	Alkilacja HF kwasem fluorowodorowym, alkilacja kwasem siarkowym, polimeryzacja surowca olefinu C3, polimeryzacja surowca C3/C4, proces Dimersol Współczynnik alkilacji/polimeryzacji obejmuje energię i emisję w przypadku regenerowania kwasu (ACID), ale mocy nie oblicza się oddzielnie.	P	7,25
Izomeryzacja C4	Izomeryzacja C4 Współczynnik obejmuje również energię i emisję związane ze średnim specjalnym frakcjonowaniem w UE-27 (DIB) skorelowanym z izomeryzacją C4.	R	3,25
Izomeryzacja C5/C6	Izomeryzacja C5/C6 Współczynnik obejmuje również energię i emisję związane ze średnim specjalnym frakcjonowaniem UE-27 (DIH) skorelowanym z izomeryzacją C5.	R	2,85
Wytwarzanie związków tlenowych	Zespoły destylacji eteru metylo-tert-butyłowego (EMTB), zespoły ekstrakcji eteru metylo-tert-butyłowego (EMTB), produkcja eteru etylo-tert-butyłowego (EETB) i EMTB, produkcja izooktylenu	P	5,60
Produkcja propylenu	Jakość chemiczna, jakość „polimerowa”	F	3,45
Produkcja asfaltu	Produkcja asfaltu i bitumu Współczynnik produkcji powinien obejmować asfalt zmodyfikowany polimerami. Współczynnik CWT obejmuje nadmuch.	P	2,10
Mieszanie asfaltu zmodyfikowanego polimerowo	Mieszanie asfaltu zmodyfikowanego polimerowo	P	0,55
Odzyskiwanie siarki	Odzyskiwanie siarki Współczynnik odzyskiwania siarki obejmuje energię i emisję w przypadku odzyskiwania gazu wydmuchowego (TRU) i zespołu wypłukiwania H2S (U32), ale mocy nie oblicza się oddzielnie.	P	18,60
Ekstrakcja rozpuszczalnikowa związków aromatycznych	ASE: destylacja ekstrakcyjna, ASE: ekstrakcja ciecz-ciecz, ASE: destylacja ekstrakcyjna ciecz-ciecz Współczynnik CWT dotyczy wszystkich surowców, w tym benzyny do pirolizy po głębokiej rafinacji. Benzynę do pirolizy po głębokiej rafinacji należy uwzględnić w głębokiej rafinacji benzyny ciężkiej.	F	5,25
Hydrodealkilowanie	Hydrodealkilowanie	F	2,45

Funkcja CWT	Opis	Podstawa (kt/a)	Współczynnik CWT
TDP/TDA	Dysproporcjonowanie/dealkilacja toluenu	F	1,85
Produkcja cykloheksanu	Produkcja cykloheksanu	P	3,00
Izomeryzacja ksylenu	Izomeryzacja ksylenu	F	1,85
Produkcja paraksylenu	Adsorpcja paraksylenu, krystalizacja paraksylenu Współczynnik obejmuje również energię i emisję w przypadku kolumny frakcjonującej ksylenu i kolumny recyrkulacyjnej ortoksylenu.	P	6,40
Produkcja metaksylenu	Produkcja metaksylenu	P	11,10
Produkcja bezwodnika ftalowego	Produkcja bezwodnika ftalowego	P	14,40
Produkcja bezwodnika maleinowego	Produkcja bezwodnika maleinowego	P	20,80
Produkcja etylobenzenu	Produkcja etylobenzenu Współczynnik obejmuje również energię i emisję w przypadku destylacji etylobenzenu.	P	1,55
Produkcja kumenu	Produkcja kumenu	P	5,00
Produkcja fenolu	Produkcja fenolu	P	1,15
Ekstrakcja rozpuszczalnikowa olejów smarowych	Ekstrakcja rozpuszczalnikowa olejów smarowych: rozpuszczalnikiem jest furfural, rozpuszczalnikiem jest NMP, rozpuszczalnikiem jest fenol, rozpuszczalnikiem jest tlenek siarki.	F	2,10
Odparafinowywanie rozpuszczalnikowe olejów smarowych	Odparafinowywanie rozpuszczalnikowe olejów smarowych: rozpuszczalnikiem jest chlorowęgiel, rozpuszczalnikiem jest MEK/toluen, rozpuszczalnikiem jest MEK/MIBK, rozpuszczalnikiem jest propan.	F	4,55
Katalityczna izomeryzacja parafin	Katalityczna izomeryzacja parafin i odparafinowywanie, wybiórczy kraking parafin	F	1,60
Hydrokraker olejów smarowych	Hydrokraker olejów smarowych z destylacją multifrakcyjną, hydrokraker z próżniową kolumną odpędową	F	2,50
Odolejanie parafin	Odolejanie parafin: rozpuszczalnikiem jest chlorowęgiel, rozpuszczalnikiem jest MEK/toluen, rozpuszczalnikiem jest MEK/MIBK, rozpuszczalnikiem jest propan.	P	12,00
Hydrorafinacja olejów smarowych/parafin	Hydrorafinacja olejów smarowych z próżniową kolumną odpędową, głęboka rafinacja olejów smarowych z destylacją multifrakcyjną, głęboka rafinacja olejów smarowych z próżniową kolumną odpędową, głęboka rafinacja parafin z próżniową kolumną odpędową, głęboka rafinacja parafin z destylacją multifrakcyjną, głęboka rafinacja parafin z próżniową kolumną odpędową	F	1,15
Głęboka rafinacja rozpuszczalnikami	Głęboka rafinacja rozpuszczalnikami	F	1,25
Frakcjonowanie rozpuszczalnikowe	Frakcjonowanie rozpuszczalnikowe	F	0,90
Sito molekularne do wydzielenia parafin C10+	Sito molekularne do wydzielenia parafin C10+	P	1,85

Funkcja CWT	Opis	Podstawa (kt/a)	Współczynnik CWT
Częściowe utlenianie resztkowych surowców zasilających (POX) na paliwo	Częściowe utlenianie gazu syntezowego na paliwo	SG	8,20
Częściowe utlenianie resztkowych surowców zasilających (POX) do produkcji wodoru lub metanolu	Gaz syntezowy pozyskiwany metodą częściowego utleniania węglowodorów (POX) do produkcji wodoru lub metanolu, Gaz syntezowy pozyskiwany metodą częściowego utleniania węglowodorów (POX) do produkcji metanolu Współczynnik obejmuje energię i emisje w przypadku przekształcenia CO i oczyszczania H ₂ (U71), ale mocy nie oblicza się oddzielnie.	SG	44,00
Metanol z gazu syntezowego	Metanol	P	- 36,20
Rozdział powietrza	Rozdział powietrza	P (MNm ³ O ₂)	8,80
Frakcjonowanie zakupionego kondensatu gazu ziemnego	Frakcjonowanie zakupionego kondensatu gazu ziemnego	F	1,00
Oczyszczanie gazów odlotowych	Odsiarczanie i odazotowanie	F (MNm ³)	0,10
Oczyszczanie i sprężanie gazu opałowego przeznaczonego na sprzedaż	Oczyszczanie i sprężanie gazu opałowego przeznaczonego na sprzedaż	kW	0,15
Odsalanie wody morskiej	Odsalanie wody morskiej	P	1,15

Podstawa współczynników CWT: świeży surowiec zasilający netto (F), surowiec zasilający do reaktora (R, w tym z odzysku), produkt (P), produkcja gazu syntezowego w przypadku jednostek POX (SG)

2. Wskaźnik dotyczący związków aromatycznych: funkcje CWT

Funkcja CWT	Opis	Podstawa (kt/a)	Współczynnik CWT
Hydrorafinator do głębokiej rafinacji benzyny ciężkiej/oleju napędowego	Nasycanie benzenu, odsiarczanie surowców C ₄ -C ₆ , konwencjonalna głęboka rafinacja benzyny ciężkiej, nasycanie diolefiny do olefin, nasycanie diolefiny do olefin we wsadzie alkilacji, głęboka rafinacja benzyny FCC z minimalną utratą oktanów, alkilowanie olefin grupy tio-S, proces S-Zorb™, wybiórcza głęboka rafinacja benzyny do pirolizy/benzyny ciężkiej, odsiarczanie benzyny do pirolizy/benzyny ciężkiej, wybiórcza rafinacja benzyny do pirolizy/benzyny ciężkiej Współczynnik głębokiej rafinacji benzyny ciężkiej obejmuje energię i emisje w przypadku reaktora wybiórczej głębokiej rafinacji (NHYT/RXST), ale mocy nie oblicza się oddzielnie.	F	1,10
Ekstrakcja rozpuszczalnikowa związków aromatycznych	ASE: destylacja ekstrakcyjna, ASE: ekstrakcja ciecz-ciecz, ASE: destylacja ekstrakcyjna ciecz-ciecz Współczynnik CWT obejmuje wszystkie surowce zasilające, w tym benzyna do pirolizy po hydrorafinacji. Głęboką rafinację benzyny do pirolizy należy uwzględnić w głębokiej rafinacji benzyny ciężkiej.	F	5,25
TDP/TDA	Dysproporcjonowanie/dealkilacja toluenu	F	1,85
Hydrodealkilacja	Hydrodealkilacja	F	2,45

Funkcja CWT	Opis	Podstawa (kt/a)	Współczynnik CWT
Izomeryzacja ksylenu	Izomeryzacja ksylenu	F	1,85
Produkcja paraksylenu	Adsorpcja paraksylenu, krystalizacja paraksylenu Współczynnik obejmuje również energię i emisje w przypadku kolumny frakcjonującej ksylenu i kolumny recyrkulacji ortoksy-lenu.	P	6,40
Produkcja cykloheksanu	Produkcja cykloheksanu	P	3,00
Produkcja kumenu	Produkcja kumenu	P	5,00

Podstawa współczynników CWT: świeży surowiec netto (F), produkt (P)

ZAŁĄCZNIK III

POZIOM HISTORYCZNY DZIAŁALNOŚCI W ZAKRESIE SZCZEGÓŁOWYCH WSKAŹNIKÓW EMISYJNOŚCI DLA PRODUKTÓW, O KTÓRYM MOWA W ART. 9 UST. 7

1. Państwa członkowskie określają poziom historyczny działalności związanej z produktem w okresie odniesienia dla produktów, do których odnosi się wskaźnik dotyczący rafinerii, o którym mowa w załączniku I, na podstawie różnych funkcji CWT, ich definicji, podstawy przepustowości oraz współczynniki CWT wymienione w załączniku II, zgodnie z następującym wzorem:

$$HAL_{CWT} = \text{MEDIAN} \left(1,0183 \cdot \sum_{i=1}^n (TP_{i,k} \times CWT_i) + 298 + 0,315 \cdot TP_{AD,k} \right)$$

gdzie:

HAL_{CWT} : poziom historyczny działalności wyrażony w CWT

$TP_{i,k}$: wielkość przerobu danej instalacji w funkcji CWT i w roku k okresu odniesienia

CWT_i : współczynnik CWT funkcji CWT i

$TP_{AD,k}$: wielkość przerobu na instalacji destylacji atmosferycznej w funkcji CWT w roku k okresu odniesienia

2. Państwa członkowskie określają poziom historyczny działalności związanej z produktem w okresie odniesienia dla produktów, do których odnosi się wskaźnik dotyczący wapna, o którym mowa w załączniku I, zgodnie z następującym wzorem:

$$HAL_{lime,standard} = \text{MEDIAN} \left(\frac{785 \cdot m_{CaO,k} + 1\,092 \cdot m_{MgO,k}}{751,7} \cdot HAL_{lime,uncorrected,k} \right)$$

gdzie:

$HAL_{lime,standard}$: poziom historyczny działalności w zakresie produkcji wapna wyrażony w tonach standardowego czystego wapna

$m_{CaO,k}$: zawartość wolnego CaO w wyprodukowanym wapnie w roku k okresu odniesienia wyrażona jako procent masy

Przy braku danych na temat zawartości wolnego CaO stosuje się zachowawczy szacunek nie niższy niż 85 %.

$m_{MgO,k}$: zawartość wolnego MgO w wyprodukowanym wapnie w roku k okresu odniesienia wyrażona jako procent masy

Przy braku danych na temat zawartości wolnego MgO stosuje się zachowawczy szacunek nie niższy niż 0,5 %.

$HAL_{lime,uncorrected,k}$: nieskorygowany poziom historyczny działalności w zakresie produkcji wapna w roku k okresu odniesienia wyrażony w tonach wapna

3. Państwa członkowskie określają poziom historyczny działalności związanej z produktem w okresie odniesienia dla produktów, do których odnosi się wskaźnik dotyczący dolomitu kalcynowanego, o którym mowa w załączniku I, zgodnie z następującym wzorem:

$$HAL_{dolime,standard} = \text{MEDIAN} \left(\frac{785 \cdot m_{CaO,k} + 1\,092 \cdot m_{MgO,k}}{865,6} \cdot HAL_{dolime,uncorrected,k} \right)$$

gdzie:

$HAL_{dolime,standard}$: historical activity level for dolime production expressed in tons of standard pure dolime

$m_{CaO,k}$: zawartość wolnego CaO w wyprodukowanym dolomicie kalcynowanym w roku k okresu odniesienia wyrażona jako procent masy

Przy braku danych na temat zawartości wolnego CaO stosuje się zachowawczy szacunek nie niższy niż 52 %.

$m_{MgO,k}$: zawartość wolnego MgO w wyprodukowanym dolomicie kalcynowanym w roku k okresu odniesienia wyrażona jako procent masy

Przy braku danych na temat zawartości wolnego MgO stosuje się zachowawczy szacunek nie niższy niż 33 %.

$HAL_{dolime,uncorrected,k}$: nieskorygowany poziom historyczny działalności w zakresie produkcji dolomitu kalcynowanego w roku k okresu odniesienia wyrażony w tonach wapna

4. Państwa członkowskie określają poziom historyczny działalności związanej z produktem w okresie odniesienia dla produktów, do których odnosi się wskaźnik dotyczący krakingu parowego, o którym mowa w załączniku I, zgodnie z następującym wzorem:

$$HAL_{HVC,net} = MEDIAN\left(HAL_{HVC,total,k} - HSF_{H,k} - HSF_{E,k} - HSF_{O,k}\right)$$

gdzie:

$HAL_{HVC,net}$: poziom historyczny działalności w zakresie chemikaliów o wysokich wartościach bez chemikaliów o wysokich wartościach wyprodukowanych z dodatkowego surowca zasilającego, wyrażony w tonach chemikaliów o wysokich wartościach

$HAL_{HVC,total,k}$: poziom historyczny działalności w zakresie całkowitej produkcji chemikaliów o wysokich wartościach w roku k okresu odniesienia wyrażony w tonach chemikaliów o wysokich wartościach

$HSF_{H,k}$: historyczne dodatkowe ilości wodoru w roku k okresu odniesienia wyrażone w tonach wodoru

$HSF_{E,k}$: historyczne dodatkowe ilości etylenu w roku k okresu odniesienia wyrażone w tonach etylenu

$HSF_{O,k}$: historyczne dodatkowe ilości chemikaliów o wysokich wartościach innych niż wodór i etylen w roku k okresu odniesienia wyrażone w tonach chemikaliów o wysokich wartościach

5. Państwa członkowskie określają poziom historyczny działalności związanej z produktem w okresie odniesienia dla produktów, do których odnosi się wskaźnik dotyczący związków aromatycznych, o którym mowa w załączniku I, w oparciu o różne funkcje CWT, ich definicje, podstawę przepustowości oraz współczynniki CWT wymienione w załączniku II, zgodnie z następującym wzorem:

$$HAL_{CWT} = MEDIAN\left(\sum_{i=1}^n (TP_{i,k} \times CWT_i)\right)$$

gdzie:

HAL_{CWT} : poziom historyczny działalności wyrażony w CWT

$TP_{i,k}$: wielkość przerobu danej instalacji w funkcji CWT i w roku k okresu odniesienia

CWT_i : współczynnik CWT funkcji CWT i

6. Państwa członkowskie określają poziom historyczny działalności związanej z produktem w okresie odniesienia dla produktów, do których odnosi się wskaźnik dotyczący wodoru, o którym mowa w załączniku I, zgodnie z następującym wzorem:

$$HAL_{H_2} = MEDIAN\left(HAL_{H_2 + CO,k} \cdot \left(1 - \frac{1 - VF_{H_2,k}}{0,4027}\right) \cdot 0,00008987 \frac{t}{Nm^3}\right)$$

gdzie:

HAL_{H_2} : poziom historyczny działalności w zakresie produkcji wodoru w stosunku do 100 % wodoru

$VF_{H_2,k}$: odsetek historycznej wielkości produkcji czystego wodoru w roku k okresu odniesienia

$HAL_{H_2 + CO,k}$: poziom historyczny działalności w zakresie produkcji wodoru w stosunku do zawartości historycznej wodoru wyrażony w normalnych metrach sześciennych na rok przy 0 °C i 101,325 kPa w roku k okresu odniesienia

7. Państwa członkowskie określają poziom historyczny działalności związanej z produktem w okresie odniesienia dla produktów, do których odnosi się wskaźnik dotyczący gazu syntezowego, o którym mowa w załączniku I, zgodnie z następującym wzorem:

$$HAL_{\text{syngas}} = \text{MEDIAN} \left(HAL_{\text{H}_2 + \text{CO},k} \cdot \left(1 - \frac{0,47 - VF_{\text{H}_2,k}}{0,0863} \right) \cdot 0,0007047 \frac{t}{\text{Nm}^3} \right)$$

gdzie:

HAL_{syngas} : poziom historyczny działalności w zakresie produkcji gazu syntezowego w stosunku do 47 % wodoru

$VF_{\text{H}_2,k}$: odsetek historycznej wielkości produkcji czystego wodoru w roku k okresu odniesienia

$HAL_{\text{H}_2 + \text{CO},k}$: poziom historyczny działalności w zakresie produkcji gazu syntezowego w stosunku do zawartości historycznej wodoru wyrażony w normalnych metrach sześciennych na rok przy 0 °C i 101,325 kPa w roku k okresu odniesienia

8. Państwa członkowskie określają poziom historyczny działalności związanej z produktem w okresie odniesienia dla produktów, do których odnosi się wskaźnik dotyczący tlenu etylenu/glikoli etylenu, o którym mowa w załączniku I, zgodnie z następującym wzorem:

$$HAL_{\text{EO/EG}} = \text{MEDIAN} \left(\sum_{i=1}^n (HAL_{i,k} \times CF_{\text{EOE},i}) \right)$$

gdzie:

$HAL_{\text{EO/EG}}$: poziom historyczny działalności w zakresie produkcji tlenu etylenu/glikoli etylenu wyrażony w tonach ekwiwalentu tlenu etylenu

$HAL_{i,k}$: poziom historyczny działalności w zakresie produkcji tlenu etylenu lub glikoli etylenu w roku k okresu odniesienia wyrażony w tonach

$CF_{\text{EOE},i}$: współczynnik konwersji dla tlenu etylenu i glikolu względem tlenu etylenu

Stosuje się następujące współczynniki konwersji:

tlenek etylenu: 1,000

glikol monoetylenowy: 0,710

glikol dietylenowy: 0,830

glikol trietylenowy: 0,880

ZAŁĄCZNIK IV

PARAMETRY W PRZYPADKU GROMADZENIA DANYCH PODSTAWOWYCH DOTYCZĄCYCH INSTALACJI DOTYCHCZAS DZIAŁAJĄCYCH

Do celów gromadzenia danych podstawowych zgodnie z art. 7 ust. 1 państwa członkowskie wymagają od prowadzącego instalację przedłożenia co najmniej następujących danych na poziomie instalacji i podinstalacji za wszystkie lata kalendarzowe okresu odniesienia wybranego zgodnie z art. 9 ust. 1 (2005–2008 lub 2009–2010). Zgodnie z art. 7 ust. 2 państwa członkowskie mogą – jeżeli konieczne – zażądać dodatkowych danych:

Parametr	Uwagi
Początkowa zainstalowana zdolność produkcyjna	Jedynie w odniesieniu do każdej podinstalacji objętej wskaźnikiem emisyjności dla produktów; wyrażona w jednostce określonej dla danego produktu w załączniku I
Dodana lub zmniejszona zdolność produkcyjna oraz zainstalowana zdolność produkcyjna po znaczącej zmianie zdolności produkcyjnej w przypadku zaistnienia takiej zmiany w okresie od dnia 1 stycznia 2009 r. do dnia 30 czerwca 2011 r.	Zdolności produkcyjne wyrażone są: 1) w odniesieniu do podinstalacji objętej wskaźnikiem emisyjności dla produktów – w jednostce określonej dla danego produktu w załączniku I; 2) w odniesieniu do podinstalacji objętej wskaźnikiem emisyjności opartym na cieple – w teradzulach mierzalnego ciepła zużytego do produkcji produktów lub do produkcji energii mechanicznej innej niż do produkcji energii elektrycznej, do ogrzewania lub chłodzenia w granicach instalacji w ciągu jednego roku; 3) w odniesieniu do podinstalacji objętej wskaźnikiem emisyjności opartym na paliwie – w teradzulach zużytego paliwa w ciągu jednego roku; 4) w odniesieniu do emisji procesowych – w tonach ekwiwalentu dwutlenku węgla emitowanego w ciągu jednego roku.
Nazwa produktu (produktów)	
Kody NACE działania	
Kody PRODCOM produktu (produktów)	
Określenie jako producenta energii elektrycznej	
Historyczny poziomy działalności	Zgodnie z rodzajem podinstalacji; w odniesieniu do podinstalacji objętych wskaźnikiem emisyjności dla produktów włącznie z całkowitą roczną produkcją, na podstawie której określono średnie
Wielkość przerobu wszystkich odpowiednich funkcji CWT	Jedynie w przypadku wskaźników dotyczących rafinerii i związków aromatycznych
Dane wykorzystywane przy obliczaniu historycznych poziomów działalności	Co najmniej w przypadku wskaźników dotyczących wapna, dolomitu kalcynowanego, krakingu parowego, wodoru i gazu syntezowego
Całkowite emisje gazów cieplarnianych	Jedynie emisje bezpośrednie; tylko wówczas, gdy nie wszystkie emisje w instalacji pochodzą z produktów objętych wskaźnikiem
Emisje gazów cieplarnianych z paliw	Jedynie emisje bezpośrednie; tylko wówczas, gdy nie wszystkie emisje w instalacji pochodzą z produktów objętych wskaźnikiem
Emisje procesowe gazów cieplarnianych	Jedynie jeżeli nie wszystkie emisje w instalacji pochodzą z produktów objętych wskaźnikiem
Całkowita energia wejściowa z paliw wewnątrz instalacji	Jedynie wówczas, gdy nie wszystkie emisje w instalacji pochodzą z produktów objętych wskaźnikiem
Energia wejściowa z paliw wewnątrz instalacji niewykorzystywana do produkcji mierzalnego ciepła	Jedynie wówczas, gdy nie wszystkie emisje w instalacji pochodzą z produktów objętych wskaźnikiem
Energia wejściowa z paliw wewnątrz instalacji wykorzystywana do produkcji mierzalnego ciepła	Jedynie wówczas, gdy nie wszystkie emisje w instalacji pochodzą z produktów objętych wskaźnikiem

Parametr	Uwagi
Mierzalne ciepło zużyte	Jedynie wówczas, gdy nie wszystkie emisje w instalacji pochodzą z produktów objętych wskaźnikiem
Mierzalne ciepło importowane	
Emisje gazów cieplarnianych związane z produkcją ciepła eksportowanego do prywatnych gospodarstw domowych	
Mierzalne ciepło eksportowane Historyczny współczynnik klinkieru do cementu	Jedynie do konsumentów nieobjętych unijnym systemem, z wyraźnym wskazaniem, czy konsument jest prywatnym gospodarstwem domowym, czy też nie. Jedynie w przypadku podinstalacji objętych wskaźnikiem emisyjności dla produktów, do których odnosi się wskaźnik dotyczącym szarego klinkieru cementowego
Energia elektryczna zużyta zgodnie z odpowiednią definicją granicy systemowej (załącznik I)	Jedynie w przypadku podinstalacji objętych wskaźnikiem, w których ma znaczenie wymiennosc ciepła i energii elektrycznej
Wodór wykorzystywany jako paliwo przy produkcji monomeru chlorku winylu	Jedynie w przypadku podinstalacji objętych wskaźnikiem dotyczącym monomeru chlorku winylu

ZAŁĄCZNIK V

Parametry w przypadku gromadzenia danych dotyczących nowych instalacji

Parametr	Uwagi
Nazwa produktu (produktów)	
Kod NACE działania	
Kody PRODCOM produktu (produktów)	
Początkowa zainstalowana zdolność produkcyjna przed znaczną rozbudową	Jedynie w przypadku podinstalacji zgłaszających znaczące zwiększenie zdolności produkcyjnej
Zdolność produkcyjna dodana (w przypadku znacznego rozbudowania)	Jedynie w przypadku podinstalacji zgłaszających znaczące zwiększenie zdolności produkcyjnej
Zdolność produkcyjna zainstalowana po znacznym rozbudowaniu	Jedynie w przypadku podinstalacji zgłaszających znaczące zwiększenie zdolności produkcyjnej
Początkowa zainstalowana zdolność produkcyjna	Jedynie w przypadku nowych instalacji prowadzących co najmniej jedno działanie wskazane w załączniku I do dyrektywy 2003/87/WE, które otrzymały zezwolenie na emisję gazów cieplarnianych po raz pierwszy po dniu 30 czerwca 2011 r., lub prowadzących działalność uwzględnioną w systemie wspólnotowym zgodnie z art. 24 ust. 1 lub 2 po raz pierwszy, wyrażona: 1) w odniesieniu do podinstalacji objętej wskaźnikiem emisyjności dla produktów – w jednostce określonej dla danego produktu w załączniku I; 2) w odniesieniu do podinstalacji objętej wskaźnikiem emisyjności opartym na ciepłe – w teradzulach mierzalnego ciepła zużytego do produkcji produktów lub do produkcji energii mechanicznej innej niż do produkcji energii elektrycznej, do ogrzewania lub chłodzenia w granicach instalacji w ciągu jednego roku; 3) w odniesieniu do podinstalacji objętej wskaźnikiem emisyjności opartym na paliwie – w teradzulach zużytego paliwa w ciągu jednego roku; 4) w odniesieniu do emisji procesowych – w tonach ekwiwalentu dwutlenku węgla emitowanego w ciągu jednego roku.
Współczynnik odpowiedniego wykorzystania zdolności produkcyjnej (RCUF – Relevant Capacity Utilisation Factor)	W przypadku podinstalacji innych niż podinstalacje objęte wskaźnikiem
Przewidywane mierzalne ciepło importowane	
Przewidywana energia elektryczna zużyta zgodnie z odpowiednią definicją granicy systemowej (załącznik I)	Jedynie w przypadku podinstalacji objętych wskaźnikiem, w których istotna jest wymiennosc ciepła i energii elektrycznej
Przewidywane wykorzystanie wodoru jako paliwa przy produkcji monomeru chlorku winylu	Jedynie w przypadku podinstalacji objętych wskaźnikiem dotyczącym monomeru chlorku winylu
Rozpoczęcie normalnej działalności	Wyrażone datą
Data rozruchu	
Emisje gazów cieplarnianych	Przed rozpoczęciem normalnej działalności, wyrażone w tonach ekwiwalentu dwutlenku węgla (CO ₂ eq)

ZAŁĄCZNIK VI

**WSPÓLCZYNNIK ZAPEWNIAJĄCY SYSTEM PRZEJŚCIOWY PROWADZĄCY DO ZMNIEJSZENIA ILOŚCI
BEZPŁATNYCH PRZYDZIAŁÓW NA MOCY ART. 10a UST. 11 DYREKTYWY 2003/87/WE**

Rok	Wartość współczynnika
2013	0,8000
2014	0,7286
2015	0,6571
2016	0,5857
2017	0,5143
2018	0,4429
2019	0,3714
2020	0,3000

CENY PRENUMERATY w 2011 r. (bez VAT, włącznie z normalną opłatą za dostawę przesyłki)

Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	1 100 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wersja papierowa + roczne wydanie na płycie DVD	w 22 językach urzędowych UE	1 200 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria L, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	770 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, miesięczne wydanie na płycie DVD (komplet)	w 22 językach urzędowych UE	400 EUR/rok
Suplement do Dziennika Urzędowego (seria S) – Ogłoszenia o przetargach, płyta DVD raz w tygodniu	wielojęzyczny: w 23 językach urzędowych UE	300 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria C – Konkursy	w językach, których dotyczy konkurs	50 EUR/rok

Prenumerata *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, który jest wydawany w językach urzędowych Unii, dostępna jest w 22 wersjach językowych. Dziennik Urzędowy składa się z dwóch serii – L (Legislacja) oraz C (Informacje i zawiadomienia).

Dla każdej wersji językowej jest otwierana osobna prenumerata.

Zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 920/2005, opublikowanym w Dzienniku Urzędowym L 156 z dnia 18 czerwca 2005 r., instytucje Unii Europejskiej nie mają obowiązku sporządzania wszystkich aktów prawnych w języku irlandzkim ani publikowania ich w tym języku. W związku z tym irlandzkie wydania Dziennika Urzędowego sprzedawane są osobno.

Prenumerata Suplementu do Dziennika Urzędowego (seria S – Ogłoszenia o przetargach) obejmuje wszystkie 23 wersje językowe na pojedynczej płycie DVD.

Na żądanie prenumeratorzy *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* mogą otrzymać różne załączniki do Dziennika Urzędowego. Prenumeratory informowani są o publikacji załączników poprzez zawiadomienia dołączane do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*.

Sprzedaż i prenumerata

Prenumeratę różnych odpłatnych publikacji wydawanych okresowo, na przykład prenumeratę *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, można zamówić u naszych dystrybutorów handlowych. Wykaz dystrybutorów handlowych znajduje się na stronie internetowej:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_pl.htm

Portal EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) zapewnia bezpośredni i bezpłatny dostęp do prawodawstwa Unii Europejskiej. EUR-Lex umożliwia dostęp do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* oraz traktatów, aktów prawnych, orzecznictwa i aktów przygotowawczych.

Dodatkowe informacje o Unii Europejskiej znajdują się na stronie: <http://europa.eu>

